

RO

RO

RO

COMISIA EUROPEANĂ

Bruxelles, 10.12.2010
COM(2010) 738 final

2010/0354 (COD)

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

**de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului în ceea ce privește
standardele de comercializare**

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

Pachetul privind calitatea constă într-un set de propuneri care urmăresc instituirea unei politici coerente în domeniul calității produselor agricole, menită a ajuta fermierii să comunice mai ușor calitățile, caracteristicile și proprietățile produselor agricole și a asigura informarea adecvată a consumatorilor. Pachetul privind calitatea include:

- o propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind sistemele de calitate a produselor agricole [COM(2010) XXXX];
- o propunere de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1234/2007 (privind organizarea comună a pieței unice) în ceea ce privește standardele de comercializare pentru produsele agricole [COM(2010) XXXX];
- orientări de stabilire a bunelor practici de dezvoltare și exploatare a sistemelor de certificare privind produsele agricole și alimentare [C(2010) XXXX]; și
- orientări privind etichetarea alimentelor pentru care se folosesc ingrediente cu denumiri de origine protejate (DOP) și indicații geografice protejate (IGP) [C(2010)XXXX].

1.1. Motivele și obiectivele propunerii

Agricultorii și producătorii de produse agricole se confruntă cu presiuni concurențiale generate de reforma politicii în domeniu, de globalizare, de concentrarea puterii de negociere în sectorul comerțului cu amănuntul și de starea economiei. În același timp, consumatorii își îndreaptă tot mai mult preferințele spre produse autentice, obținute prin metode specifice și tradiționale. Pentru a răspunde acestor cerințe, diversitatea și calitatea producției agricole a Uniunii Europene trebuie să reprezinte un punct forte și o sursă de avantaj concurențial important pentru agricultorii din Uniune.

Totuși, pentru a fi informați corespunzător în privința caracteristicilor produsului agricol și a proprietăților sale de producție, consumatorii și cumpărătorii trebuie să primească informații precise și fiabile prin intermediul etichetelor. Elementul central al politicii Uniunii Europene în domeniul calității produselor agricole este preocuparea de a oferi producătorilor instrumentele adecvate de comunicare către cumpărători și consumatori a caracteristicilor produselor și a proprietăților lor de producție și de a-i proteja împotriva practicilor comerciale neloiale.

Majoritatea instrumentelor sunt puse deja în practică la nivelul Uniunii Europene. Analizele și discuțiile purtate cu părțile interesate au arătat că aceste instrumente pot fi ameliorate, simplificate și pot deveni mai coerente. Pachetul privind calitatea urmărește să îmbunătățească legislația Uniunii atât în domeniul calității, cât și în ceea ce privește funcționarea sistemelor naționale și private de certificare, astfel încât acestea să devină mai simple, mai transparente și mai ușor de înțeles, adaptabile la inovare și mai puțin împovărătoare pentru producători și administrații.

1.2. Contextul general

Începând din anii '90, politica Uniunii Europene în domeniul calității produselor agricole a fost strâns identificată cu trei sisteme instituite la nivelul Uniunii, și anume cele referitoare la denumirile de origine protejate și indicațiile geografice protejate, la agricultura ecologică și la specialitățile tradiționale garantate. În plus, încă de la instituirea politicii agricole comune, standardele comerciale ale Uniunii oferă un cadru legislativ pentru o concurență loială și pentru funcționarea corectă a pieței. În ultimul deceniu, la aceste standarde și sisteme ale Uniunii s-a adăugat o creștere a numărului de sisteme de certificare în sectorul privat – prin care se urmărește garantarea, pentru consumatori, a unor caracteristici și proprietăți cu valoare adăugată, precum și respectarea standardelor de bază prin certificarea programelor de asigurare a calității.

În 2006, în contextul reformării sistemului de denumiri de origine și indicații geografice protejate, Comisia s-a angajat să efectueze, în viitor, o reexaminare a funcționării regulamentului și a evoluției sale viitoare¹.

În 2007 a avut loc o conferință importantă, intitulată „Certificarea calității alimentelor – creșterea valorii adăugate a produselor agricole”, în cadrul căreia au fost prezentate toate tipurile de sisteme de asigurare a calității. Conferința a avut ca rezultat Cartea verde din 2008 privind calitatea produselor agricole² în urma căreia s-au primit peste 560 de răspunsuri detaliate ale părților interesate, aceste contribuții fiind luate în considerare la elaborarea Comunicării din 2009 privind politica în domeniul calității produselor agricole³. Aceasta a stabilit următoarele orientări strategice:

- ameliorarea comunicării între fermieri, cumpărători și consumatori în ceea ce privește calitățile produselor agricole;
- creșterea coerenței între instrumentele politicii Uniunii Europene în domeniul calității produselor agricole; și
- reducerea complexității, în vederea facilitării utilizării și înțelegerii de către fermieri, producători și consumatori a diverselor sisteme și mențiuni de etichetare.

1.3. Dispoziții în vigoare în domeniul propunerii

Legislația Uniunii Europene prevede un sistem pentru protejarea denumirilor de origine și a indicațiilor geografice în ceea ce privește produsele agricole și alimentare. În 1992, în Uniunea Europeană a fost creat un sistem de reglementare armonizat, prin care producătorii cu know-how recunoscut pot înregistra denumiri

---

¹ Addendum la proiectul de proces-verbal; a 2720-a sesiune a Consiliului Uniunii Europene (Agricultură și pescuit), 20.3.2006 (7702/06 ADD1).

² COM(2008) 641, 15.10.2008.

³ COM(2009) 234, 28.5.2009.

valoroase de produse agricole și alimentare fabricate conform unui caiet de sarcini într-o anumită zonă geografică⁴.

Tot în 1992, în cadrul sistemului privind specialitățile tradiționale garantate a fost instituit un registru de denumiri de specialități alimentare cu caracter tradițional datorat compoziției sau metodelor de producție tradiționale utilizate⁵.

În ceea ce privește standardele de comercializare, există un amplu corpus legislativ dezvoltat în special pe bază sectorială, sub formă de regulamente și directive adoptate la nivelul Consiliului și al Comisiei.

În plus, datorită unor mențiunilor de calitate facultative, reglementate în cadrul standardelor de comercializare, termenii care descriu caracteristici cu valoare adăugată sau proprietăți de producție agricolă sau de prelucrare nu sunt folosiți abuziv pe piață și pot fi utili consumatorilor pentru a identifica diferitele calități ale unui produs.

1.4. Coerența cu alte politici

Politica în domeniul calității produselor agricole este una dintre componentele politicii agricole comune. Comunicarea recentă a Comisiei privind politica pentru perioada de după 2013 a identificat o serie de provocări importante, printre care se numără menținerea diversității activităților agricole în zonele rurale și creșterea competitivității, la care își va aduce contribuția politica în domeniul calității produselor agricole.⁶ Această politică este conformă, de asemenea, cu prioritățile pe care Uniunea Europeană și le-a stabilit în Comunicarea 2020⁷, în special cu obiectivul promovării unei economii mai competitive, politica în domeniul calității reprezentând una dintre cheile de boltă ale competitivității UE în domeniul agricol.

Prezenta propunere este corelată și coerentă cu politicile privind protecția și informarea consumatorilor, piața unică și concurența, precum și cu politica comercială externă.

2. REZULTATELE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRII IMPACTULUI

2.1. Consultări

Au fost consultate numeroase părți interesate. Principalele mijloace de consultare au fost Grupul consultativ privind calitatea producției agricole și consultările privind Cartea verde⁸, finalizate printr-o conferință la nivel înalt organizată de președinția

---

⁴ Regulamentul (CE) nr. 510/2006 al Consiliului privind protecția indicațiilor geografice și a denumirilor de origine ale produselor agricole și alimentare (JO L 93, 31.3.2006, p. 12), care a abrogat și a înlocuit Regulamentul (CEE) nr. 2081/92. Sisteme de indicații geografice există, de asemenea, în sectorul vitivinicol, precum și pentru băuturi spirtoase și vinuri aromatizate.

⁵ Regulamentul (CE) nr. 509/2006 al Consiliului din 20 martie 2006 privind specialitățile tradiționale garantate din produse agricole și alimentare (JO L 93 31.3.2006 p. 1-11).

⁶ COM(2010)672 final, 18.11.2010.

⁷ COM(2010) 2020, 3.3.2010.

⁸ Între 15 octombrie și 31 decembrie 2008.

cehă în martie 2009. În cadrul reuniunii din iunie 2009, Consiliul de Miniștri a adoptat concluzii⁹ privind comunicarea. În martie 2010, Parlamentul European a adoptat rezoluția privind „Politica în domeniul calității produselor agricole: ce strategie trebuie adoptată?”¹⁰. Au fost adoptate avize de către Comitetul Economic și Social European, în ianuarie 2010¹¹, și de către Comitetul Regiunilor, în februarie 2010¹².

2.2. Principalele rezultate ale consultărilor

În general, părțile interesate au salutat orientările stabilite în comunicarea din 2009. Principalele opinii exprimate au fost următoarele:

- În ceea ce privește denumirile de origine și indicațiile geografice, a fost respinsă propunerea de simplificare a sistemului prin combinarea celor două instrumente („denumirea de origine protejată” și „indicația geografică protejată”). Fuzionarea sistemelor existente (pentru vinuri, băuturi spirtoase, vinuri aromatizate și produse agricole și alimentare) a fost bine primită de majoritatea părților interesate, cu excepția celor din sectorul vitivinicol și din cel al băuturilor spirtoase. Comisia a fost încurajată să continue simplificarea, clarificarea și eficientizarea sistemelor, dar și să stimuleze recunoașterea internațională a denumirilor de origine și a indicațiilor geografice.
- În ceea ce privește specialitățile tradiționale garantate, părțile interesate au sprijinit aproape unanim menținerea sistemului STG, subliniind potențialul și importanța acestuia pentru producătorii de produse tradiționale care nu pot fi încadrate în sistemul indicațiilor geografice. Unele părți interesate au solicitat simplificarea sistemului, mai ales prin renunțarea la posibilitatea de a înregistra denumiri fără a le rezerva, precum și eficientizarea acestuia. Părțile interesate reprezentând producători de produse care fac obiectul denumirilor de origine și al indicațiilor geografice au sugerat că sistemul poate reprezenta o cale de comercializare a unor astfel de produse, în special atunci când acestea sunt utilizate ca ingrediente.
- În ceea ce privește standardele de comercializare, părțile interesate au salutat, în general, simplificarea acestora, dar și menționarea locului de proveniență agricolă pe etichete și continuarea dezvoltării mențiunilor de calitate facultative.
- A fost ridicată problema necesității de a răspunde nevoilor micilor producători, pentru care sistemele UE de denumiri de origine, de indicații geografice și de specialități tradiționale garantate sunt prea împovărătoare

---

⁹ <http://register.consilium.europa.eu/pdf/en/09/st10/st10722.en09.pdf>.

¹⁰ <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=TA&reference=P7-TA-2010-0088&language=EN&ring=A7-2010-0029>.

¹¹ http://eescopinions.eesc.europa.eu/EESCopinionDocument.aspx?identifier=ces\nat\nat448\ces105-2010_ac.doc&language=EN

¹² http://coropinions.cor.europa.eu/CORopinionDocument.aspx?identifier=cdr\deve-iv\dossiers\deve-iv-048\cdr315-2009_fin_ac.doc&language=EN.

2.3. Evaluarea impactului

În urma comunicării din 2009 și ținând cont de principalele reacții la aceasta, au fost elaborate două analize de impact, în vederea explorării opțiunilor identificate în comunicare. Acestea s-au referit la denumirile de origine, la indicațiile geografice și la specialitățile tradiționale garantate.

În ceea ce privește **indicațiile geografice**, analiza a demonstrat necesitatea puternic motivată a unui sistem de indicații geografice la nivelul Uniunii și a respins, din cauza eficienței și eficacității lor reduse, alternativele la un astfel de sistem (inclusiv coreglementarea și autoreglementarea sectorului, nicio acțiune la nivelul Uniunii Europene, protecția oferită de Acordul internațional de la Lisabona¹³, înlocuirea cu un sistem de notificare pentru indicații geografice naționale și protejarea prin intermediul actualei mărci comunitare colective). Analiza de impact a evidențiat numeroase motive care justifică reducerea complexității și facilitarea aplicării prin fuzionarea sistemului pentru produse agricole și alimentare cu cele din sectoarele băuturilor alcoolice, ținând totodată seama de particularitățile fiecărui sistem. Cu toate acestea, analiza de impact a recunoscut opoziția unora dintre părțile interesate față de această opțiune.

Analiza datelor referitoare la prețuri a arătat că veniturile obținute de producători din vânzarea produselor cu denumire de origine protejată (DOP) și a celor cu indicație geografică protejată (IGP) sunt mai ridicate decât în cazul produselor fără denumire sau indicație, precum și faptul că produsele DOP se vând la un preț mai ridicat decât produsele IGP. Valoarea totală a produselor agricole și alimentare vândute în cadrul sistemelor DOP și IGP este de 14,2 miliarde EUR (1997), la prețuri de vânzare angro, și este estimată la 21 miliarde EUR la prețuri de consum. În ceea ce privește comerțul pe piața internă, 18,4% dintre produsele DOP și IGP sunt comercializate în afara statului membru de producție.

Analiza de impact a constatat că fuzionarea instrumentelor referitoare la denumirile de origine protejate (DOP) și la indicațiile geografice protejate (IGP) ar urma să diminueze avantajele asociate, din punctul de vedere al valorii adăugate, identificării DOP. În ceea ce privește impactul asupra mediului, studiile arată că unele dintre produsele DOP și IGP provin din sisteme agricole cu intensitate redusă și sunt asociate unei înalte valori ecologice. Aceste DOP și IGP oferă o bază economică pentru bunurile publice de mediu. În cadrul opțiunilor reținute pentru analiză, producătorii pot include, în anumite cazuri, condițiile de mediu.

În ceea ce privește **specialitățile tradiționale garantate**, au fost analizate trei opțiuni: introducerea termenului „tradițional” ca mențiune de calitate facultativă și renunțarea la sistemul actual, lipsa de acțiune la nivelul UE și simplificarea sistemului actual (permițând doar înregistrarea cu rezervarea denumirii). Analiza de impact a arătat că, în ceea ce privește denumirile protejate, renunțarea la sistemul STG ar duce la pierderea beneficiilor economice și sociale ale protecției la nivelul întregii UE și a fost considerată inacceptabilă de părțile interesate și de organul legislativ al UE. În plus, opțiunea vizând protejarea denumirilor în cadrul pieței unice a fost identificată ca o funcție care poate fi realizată în mod eficace numai la nivelul

---

¹³ Acordul de la Lisabona privind protecția și înregistrarea internațională a denumirilor de origine (1958).

Uniunii. Cantitatea de date este limitată din cauza aplicării reduse, în prezent, a sistemului de specialități tradiționale garantate (STG). Studiile de caz și sondajele dezvăluie existența unor efecte economice și sociale pozitive, printre care se numără păstrarea formelor tradiționale de producție, posibilitatea de a obține derogări de la normele de igienă în cazul metodelor tradiționale și beneficiile economice cu valoare adăugată ale înregistrării STG.

În ceea ce privește însă denumirile neprotejate, s-a constatat că opțiunea renunțării ar avea un impact economic și social redus, deoarece această funcție poate fi preluată de sistemele naționale sau regionale și este deja exercitată cu succes în cadrul mai multor sisteme naționale; prin urmare, acțiunea Uniunii în acest domeniu a fost dificil de justificat din motive de subsidiaritate.

Din punct de vedere social, s-a constatat că denumirile DOP, IGP și STG contribuie la continuarea formelor tradiționale de producție, în beneficiul producătorilor și al consumatorilor deopotrivă.

Cu toate acestea, atât în cazul indicațiilor geografice, cât și în cazul specialităților tradiționale garantate, analizele de impact au evidențiat eșecul generalizat al acestor sisteme de a atrage participarea **producătorilor foarte mici**; în ciuda faptului că micii producători sunt adesea asociați cu produsele artizanale, cu metodele tradiționale și cu comercializarea locală, sistemele europene sunt considerate împovărătoare în ceea ce privește aplicarea, necesită controale costisitoare și impun respectarea unui caiet de sarcini. Prin urmare, vor fi efectuate și alte studii și analize, în vederea evaluării problemelor cu care se confruntă micii producători în cazul participării la schemele de calitate ale Uniunii. Pe baza rezultatelor acestei analize, Comisia ar putea propune măsuri subsecvente corespunzătoare.

În ceea ce privește **standardele de comercializare**, pe lângă activitatea de evaluare a impactului efectuată deja în contextul comunicării din 2009, o altă evaluare a impactului va fi realizată, dacă este necesar, în paralel cu prezentarea propunerilor privind standardele specifice în contextul competențelor delegate pentru care a fost stabilit un cadru legislativ prin alinierea Regulamentului (CE) nr. 1234/2007 la Tratatul de la Lisabona.

Textele analizelor de impact pot fi consultate la adresa:

http://ec.europa.eu/agriculture/quality/policy/backdocuments-links/index_en.htm

3. ELEMENTELE JURIDICE ALE PROPUNERII

3.1. Rezumatul acțiunii propuse

Regulamentul unic privind sistemele de calitate a produselor agricole prezintă trei sisteme complementare (denumiri de origine și indicații geografice; specialități tradiționale garantate; mențiuni de calitate facultative) grupate într-o singură structură de reglementare, supervizate de un comitet unic pentru politica în domeniul calității. Standardele de comercializare fac obiectul unui regulament separat.

3.1.1. *Denumiri de origine și indicații geografice, excluzând vinurile, vinurile aromatizate și băuturile spirtoase*

Propunerea menține și consolidează sistemul pentru produse agricole și alimentare, dar nu reunește sistemele de indicații geografice pentru vinuri, băuturi spirtoase sau vinuri aromatizate. Având în vedere reformele relativ recente ale legislației în domeniul vinurilor și al băuturilor spirtoase, sistemele ar trebui să rămână distincte în această etapă. Acest aspect poate fi reanalizat ulterior. Între timp, normele privind sistemul pentru produse agricole și alimentare vor fi armonizate, dacă va fi cazul, cu cele privind vinurile.

Principalele elemente destinate să consolideze și să simplifice sistemul sunt următoarele:

- recunoașterea rolurilor și a responsabilităților grupurilor¹⁴ care solicită înregistrarea denumirilor în ceea ce privește monitorizarea, promovarea și comunicarea;
- consolidarea și clarificarea nivelului de protecție a denumirilor înregistrate și a simbolurilor comune ale Uniunii;
- procedura de înregistrare a denumirilor este scurtată;
- rolurile care le revin statelor membre și grupurilor care solicită înregistrarea au fost clarificate în ceea ce privește aplicarea protecției denumirilor înregistrate în întreaga Uniune Europeană; și
- definițiile denumirilor de origine și ale indicațiilor geografice sunt armonizate mai îndeaproape cu utilizarea lor la nivel internațional.

Propunerea raționalizează procesul actual de înregistrare a denumirilor de origine și a indicațiilor geografice prin reducerea termenelor. În plus, sunt clarificate anumite aspecte juridice, iar terminologia este aliniată cu legislația adoptată recent privind indicațiile geografice pentru vinuri. De asemenea, sunt prevăzute norme comune minime privind controalele oficiale, menite să garanteze că produsul respectă caietul de sarcini și că etichetarea de pe piață este corectă. Domeniul de aplicare a regulamentului rămâne același (produse agricole pentru consum uman și anumite alte produse), fiind adăugată ciocolata neagră.

3.1.2. *Specialități tradiționale garantate*

Propunerea menține sistemul de rezervare a denumirilor specialităților tradiționale garantate în întreaga Uniune Europeană, dar elimină opțiunea de a înregistra denumirile fără a le rezerva. Funcția de popularizare (dar nu și de protejare) a produselor tradiționale este realizată cel mai eficient la nivel național (sau regional), iar acțiunea la nivelul Uniunii Europene nu poate fi justificată. Sistemul reînnoit al Uniunii Europene privind specialitățile tradiționale garantate este simplificat (proces de înregistrare raționalizat prin reducerea termenelor, proceduri aliniate la cele pentru

---

¹⁴ Orice asociație, indiferent de alcătuirea sau de forma ei juridică, de producători sau prelucrători ai aceluiași produs.

DOP și IGP) și orientat din câteva puncte de vedere: criteriul tradiției este extins la 50 de ani (de la 25 de ani) pentru a consolida credibilitatea sistemului, sistemul este restrâns la alimentele preparate și la alte produse prelucrate, iar definițiile și cerințele procedurale sunt substanțial simplificate, pentru o mai bună înțelegere a sistemului.

3.1.3. *Mențiuni de calitate facultative*

În ceea ce privește mențiunile de calitate facultative, care au în comun cu sistemele de calitate faptul că sunt facultative și că ajută fermierii să identifice caracteristicile și proprietățile care oferă produsului valoare adăugată pe piață, se propune ca acestea să fie introduse în prezentul regulament. Mențiunile de calitate facultative nu sunt modificate în ceea ce privește conținutul, ci sunt adaptate la cadrul legislativ al Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene.

3.1.4. *Standarde de comercializare*

Având în vedere comunicarea Comisiei privind politica în domeniul calității produselor agricole și dezbaterile ulterioare, este evident că standardele de comercializare pot contribui la ameliorarea atât a condițiilor economice de producție și comercializare, cât și a calității acestor produse. Măsurile de gestionare a pieței cuprind deja o cerință minimă de calitate „bună, corectă și vandabilă”. Extinderea acestor cerințe minime la produsele care nu fac obiectul unor standarde specifice poate fi utilă, oferind consumatorilor siguranța calității de bază a produselor pe care le cumpără.

Propunerea ține seama și de necesitatea alinierii la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, ceea ce presupune că competențele de adoptare și de dezvoltare a standardelor vor fi delegate Comisiei.

Conform acestui nou cadru, în toate sectoarele va fi introdus un temei juridic care prevede obligativitatea menționării pe etichete a locului de proveniență agricolă. Acest lucru permite Comisiei, pe baza unor evaluări adecvate ale impactului și a unei abordări de la caz la caz, să adopte acte delegate privind eventuala menționare obligatorie pe etichetă a locului de proveniență agricolă la nivelul geografic corespunzător, în vederea satisfacerii cererii consumatorilor în ceea ce privește transparența și informarea. Unul dintre primele sectoare care urmează a fi examinate va fi sectorul produselor lactate. În același timp, Comisia prevede menținerea, în viitor, a indicației de origine obligatorii în sectoarele în care aceasta există deja.

3.2. **Temeiul juridic (dacă este necesar, justificați alegerea temeiului juridic)**

Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, articolul 43 alineatul (2).

3.3. **Principiile subsidiarității și proporționalității**

În ceea ce privește **subsidiaritatea**, sistemele de *denumiri de origine și indicații geografice, de specialități tradiționale garantate și mențiuni de calitate facultative* prevăd protejarea sau rezervarea pe întreg teritoriul Uniunii Europene a denumirilor și a mențiunilor care oferă valoare adăugată. Astfel, producătorilor care nu îndeplinesc cerințele nu le este permis să utilizeze mențiunile. Dacă ar fi protejate individual de către statele membre, mențiunile și denumirile ar beneficia de niveluri diferite de protecție în fiecare stat membru, ceea ce ar putea să inducă în eroare

consumatorii, să afecteze comerțul în interiorul Uniunii și să permită concurența inegală în domeniul comercializării de produse identificate prin denumiri și mențiuni de calitate. Stabilirea unor astfel de drepturi pentru întreaga Uniune Europeană se poate face în mod eficace și eficient numai la nivelul Uniunii. Produsele cu DOP sau IGP sunt comercializate, în proporție de 18% din valoarea lor, în afara statului membru de origine și beneficiază de sistemul de protecție al proprietății intelectuale aplicat în întreaga UE. În ceea ce privește denumirile protejate în cadrul sistemului STG, vânzările de pe piața internă sunt semnificative pentru producătorii în cauză. Mențiunile de calitate facultative se aplică în egală măsură unor fluxuri comerciale semnificative în interiorul Uniunii, iar definițiile și sensurile divergente ar împiedica buna funcționare a pieței.

Sistemele de *denumiri de origine și indicații geografice, precum și de specialități tradiționale garantate* se bazează pe simboluri ale Uniunii menite să transmită informații referitoare la natura fiecărui sistem de calitate. Pentru a asigura recunoașterea simbolurilor de către consumatorii din întreaga Uniune Europeană, facilitând astfel înțelegerea sistemului și comerțul transfrontalier cu produse de calitate, simbolurile trebuie să fie stabilite la nivelul Uniunii.

Prelucrarea și analizarea cererilor de înregistrare a unor *denumiri de origine și indicații geografice*, precum și a unor *specialități tradiționale garantate* constituie o sarcină care nu trebuie realizată la nivelul Uniunii Europene, cu excepția câtorva elemente. Printre acestea se numără evaluarea eligibilității pentru protejarea denumirilor în întreaga Uniune Europeană, apărarea drepturilor utilizatorilor anteriori ai denumirilor (în special cei din exteriorul statului membru din care provine cererea) și verificarea cererilor în vederea descoperirii erorilor evidente. Cu toate acestea, prima analiză detaliată a unei cereri poate fi efectuată într-o manieră mai eficientă și mai eficace la nivel național.

Sistemele de etichetare concepute pentru a identifica produsele cu anumite calități, dar care nu aduc atingere protejării sau rezervării denumirilor în Uniunea Europeană, pot fi gestionate în mod mai eficace de către autoritățile naționale. Din acest motiv, prin revizuirea propusă a sistemului de specialități tradiționale garantate se renunță la opțiunea de a înregistra denumiri care nu sunt protejate.

În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 882/2004 referitor la controalele oficiale privind hrana pentru animale și produsele alimentare, responsabilitatea controalelor aferente tuturor sistemelor le revine mai întâi autorităților naționale competente. Supravegherea activităților de control ale statelor membre trebuie efectuată la nivelul Uniunii, în scopul menținerii credibilității sistemelor prevăzute de legislația din domeniul alimentar din întreaga Uniune Europeană, în conformitate cu principiile prevăzute de regulamentul respectiv.

În ceea ce privește **proporționalitatea**, sistemele de *denumiri de origine și indicații geografice*, precum și cele de *specialități tradiționale garantate* presupun respectarea unui caiet de sarcini strict și controale eficace asupra producției, toate acestea putând fi împovărătoare pentru producători. Aceste constrângeri sunt totuși necesare și proporționale pentru a susține credibilitatea sistemului și a oferi consumatorului o garanție efectivă în acest sens. În absența garanției respective, consumatorului nu i se poate pretinde să achite un preț echitabil pentru produsele de calitate oferite. În schimb, sistemele de *mențiuni de calitate facultative* se bazează în primul rând pe

declarațiile de conformitate ale producătorilor, confirmate de controale agricole obișnuite efectuate de statele membre pe baza unei evaluări a riscurilor. Deoarece condițiile de participare la aceste sisteme sunt mai permissive decât cele prevăzute de sistemele de denumiri de origine și indicații geografice, precum și cele de specialități tradiționale garantate, sistemul simplificat de participare și control este proporțional.

Sistemele de calitate reprezintă o componentă esențială a strategiei de dezvoltare a politicii agricole comune, care permite și încurajează agricultorii din Uniunea Europeană să își dezvolte expertiza în domeniul comercializării produselor de înaltă calitate având caracteristici și proprietăți de producție cu valoare adăugată. Astfel, este deosebit de important ca toți agricultorii să aibă acces la sistemele respective. Prin urmare, deși agricultorii trebuie să-și asume în cunoștință de cauză angajamentul de a comercializa produse de calitate în cadrul acestor sisteme, precum și constrângerile aferente acestei activități, beneficiile de ordin strategic pentru sectorul agricol și pentru consumatori nu pot fi obținute decât dacă accesul la sistemele respective este deschis fiecărui agricultor care dorește să participe la acestea. Din acest motiv, obligativitatea fiecărui stat membru de a aplica sistemele respective pe teritoriul său este proporțională cu obiectivul.

3.4. Alegerea instrumentelor

Propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind standardele de comercializare constă în modificarea Regulamentului (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului în vederea alinierii acestuia la normele TFUE.

Regulamentul este însoțit de o propunere legislativă paralelă privind sistemele de calitate a produselor agricole care înlocuiește Regulamentele (CE) nr. 509/2006 și (CE) nr. 510/2006 ale Consiliului în vigoare și include dispozițiile în vigoare referitoare la mențiunile de calitate facultative prevăzute în prezent de Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole¹⁵ și de Directiva 2001/110/CE privind mierea¹⁶.

4. IMPLICAȚII BUGETARE

Propunerea nu are implicații bugetare.

5. ELEMENTE OPȚIONALE: SIMPLIFICARE

Regulamentul propus simplifică administrarea sistemelor reunind diferite sisteme de calitate a produselor agricole și mențiunile de calitate facultative în cadrul unui singur instrument legislativ. Acest lucru asigură coerența între instrumente și o mai bună înțelegere a sistemelor de către părțile interesate. Propunerea clarifică și simplifică dispozițiile pentru statele membre, care sunt principalele responsabile pentru aplicarea și controlul sistemelor.

---

¹⁵ JO L 299, 16.11.2007, p. 45.

¹⁶ JO L 10, 12.1.2002, p. 47.

Elementele principale ale simplificării sunt următoarele:

- combinarea, în măsura posibilului, a normelor privind procedurile de aplicare și a celor privind controalele, ceea ce duce la îmbunătățirea coerenței normelor la nivel intersistemic și la eliminarea inconsecvențelor dintre procedurile actuale;
- reducerea și raționalizarea procedurilor, în măsura posibilului;
- introducerea unor clarificări, în special în legătură cu drepturile de proprietate intelectuală;
- introducerea unor concepte mai simple și mai ușor de înțeles de către consumatori, în special în cadrul sistemului de specialități tradiționale garantate;
- instituirea unui comitet unic pentru toate sistemele (comitetul pentru politica în domeniul calității). Acesta înlocuiește două comitete operaționale în prezent: comitetul pentru sistemul de denumiri de origine și indicații geografice și cel pentru sistemul de specialități tradiționale garantate.

În ceea ce privește standardele de comercializare, propunerea de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1234/2007 va reprezenta o simplificare din punct de vedere procedural și va spori transparența dispozițiilor privind standardele de comercializare.

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului în ceea ce privește standardele de comercializare

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 43 alineatul (2),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European¹⁷,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor¹⁸,

după transmiterea propunerii către parlamentele naționale,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

- (1) ”Comunicarea privind politica în domeniul calității produselor agricole” prezentată de Comisie la 28 mai 2009 stabilește orientări strategice destinate să îmbunătățească politica Uniunii în domeniul calității produselor agricole¹⁹. Comunicarea respectivă și discuțiile asupra principalelor elemente ale acesteia purtate ulterior de către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor, precum și numeroasele contribuții rezultate în urma consultării publice trebuie luate în considerare. În special, se consideră oportun să se mențină standarde de comercializare pe sectoare sau pe produse pentru a ține seama de așteptările consumatorilor și pentru a contribui la îmbunătățirea atât a condițiilor economice de producție și de comercializare a produselor agricole, cât și a calității acestora.
- (2) Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007 de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole („Regulamentul unic OCP”)²⁰ a menținut o abordare sectorială stabilită de organizările comune anterioare ale piețelor în ceea ce privește standardele de comercializare. Standardele de comercializare au evoluat în mod fragmentat, instrument cu instrument sau produs cu produs. O abordare mai coerentă ar contribui la o mai bună înțelegere a standardelor respective de către consumatori și

---

¹⁷ JO C ..., p. ...

¹⁸ JO C..., p.

¹⁹ COM(2009) 234, 28.5.2009.

²⁰ JO L 299, 16.11.2007, p.45.

ar ajuta producătorii să comunice mai ușor caracteristicile și proprietățile produselor lor. Prin urmare, este oportun să se introducă dispoziții cu caracter orizontal.

- (3) Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 conferă Comisiei competențe în vederea implementării unora dintre dispozițiile privind standardele de comercializare.
- (4) Ca urmare a intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona, competențele conferite Comisiei în vederea implementării dispozițiilor privind standardele de comercializare prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 trebuie aliniate, în consecință, la articolele 290 și 291 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE).
- (5) Comisia trebuie să dețină competența de a adopta acte delegate în conformitate cu articolul 290 din TFUE, pentru a completa sau modifica anumite elemente neesențiale din partea II titlul II capitolul I secțiunea I din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007. Trebuie să se definească elementele asupra cărora se poate exercita această competență, precum și condițiile în care se face această delegare.
- (6) Pentru a asigura o aplicare uniformă a standardelor de comercializare în toate statele membre, Comisia trebuie să dispună de competența de a adopta acte de punere în aplicare în conformitate cu articolul 291 din TFUE. Cu excepția cazului în care există dispoziții contrare explicite, Comisia trebuie să adopte respectivele acte de punere în aplicare în conformitate cu dispozițiile Regulamentului (UE) nr. [xxxx/yyyy] al Parlamentului European și al Consiliului privind...*[a se completa în urma adoptării regulamentului privind mecanismele de control menționat la articolul 291 alineatul (2) din TFUE, discutat în prezent în cadrul Parlamentului European și al Consiliului]*.
- (7) Aplicarea unor standarde de comercializare a produselor agricole poate contribui la ameliorarea condițiilor economice de producție și de comercializare, precum și la creșterea calității acestor produse. Prin urmare, aplicarea acestor standarde este în interesul producătorilor, al comercianților și al consumatorilor.
- (8) Pentru a garanta că toate produsele sunt de o calitate bună, corectă și vandabilă și fără a se aduce atingere dispozițiilor adoptate în sectorul produselor alimentare, în special legislației alimentare generale cuprinse în Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 ianuarie 2002 de stabilire a principiilor și a cerințelor generale ale legislației alimentare, de instituire a Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară și de stabilire a procedurilor în domeniul siguranței produselor alimentare²¹ sau principiilor și cerințelor prevăzute de acesta, un standard de comercializare general de bază, astfel cum este cel prevăzut în comunicarea Comisiei menționată anterior, este considerat adecvat pentru produsele care nu fac obiectul unor standarde de comercializare pe sectoare sau produse. Atunci când aceste produse se conformează unui standard internațional aplicabil, după caz, ele trebuie considerate ca fiind conforme cu standardul general de comercializare.
- (9) Pentru anumite sectoare și/sau produse, definițiile, denumirile și/sau denumirile comerciale constituie un element important pentru determinarea condițiilor de concurență. În consecință, este oportun să se prevadă, pentru sectoarele și/sau produsele respective, definițiile, denumirile și denumirile comerciale care trebuie

---

²¹ JO L 31, 1.2.2002, p. 1.

utilizate în Uniune numai pentru comercializarea produselor care respectă cerințele corespunzătoare.

- (10) În temeiul Regulamentului (CE) nr. 1234/2007, Comisia a avut până acum responsabilitatea adoptării dispozițiilor privind standardele de comercializare pentru anumite sectoare. Dată fiind natura tehnică a acestor standarde și ținând seama de necesitatea de a spori constant eficacitatea acestora și de a le adapta la evoluția practicilor comerciale, este oportună extinderea acestei abordări asupra tuturor standardelor de comercializare, precizând criteriile care trebuie luate în considerare la stabilirea normelor aplicabile.
- (11) Standardele de comercializare trebuie să permită aprovizionarea pieței cu produse de o calitate standardizată și satisfăcătoare. Standardele trebuie să se refere, în special, la definiții, la clasificarea în categorii, la prezentare și etichetare, la ambalare, la metoda de producție, la conservare, la transport, la informațiile despre producători, la conținutul de anumite substanțe, la documentele administrative aferente, la depozitare, la certificare, la comercializare și la termene.
- (12) În special, ținând seama de interesul consumatorilor de a obține informații adecvate și transparente referitoare la produse, trebuie să fie posibil să se stabilească indicații adecvate cu privire la locul de proveniență agricolă, de la caz la caz în funcție de nivelul geografic adecvat, luând totodată în considerare particularitățile anumitor sectoare, îndeosebi în cazul produselor agricole prelucrate.
- (13) Este oportun să se stabilească anumite practici oenologice și restricții pentru producția de vinuri.
- (14) Atunci când stabilește standarde de comercializare pe sectoare sau pe produse, Comisia trebuie să țină seama de așteptările consumatorilor, de specificul fiecărui sector și de recomandările organismelor internaționale. Pentru a respecta standardele internaționale în domeniul practicilor oenologice, Comisia trebuie să se bazeze, ca regulă generală, pe practicile oenologice recomandate de Organizația Internațională a Viei și Vinului (OIV).
- (15) Poate fi necesară adoptarea unor măsuri specifice, în special a unor metode de analiză, pentru a evita abuzurile în ceea ce privește calitatea și autenticitatea produselor prezentate consumatorilor. Pentru a se garanta respectarea standardelor de comercializare este necesar să se efectueze controale și să fie aplicate sancțiuni în caz de nerespectare a obligațiilor respective. Statele membre vor trebui să-și asume responsabilitatea efectuării acestor controale.
- (16) Standardele de comercializare trebuie să se aplice, în principiu, tuturor produselor comercializate în Uniune. Este oportun să se prevadă norme speciale referitoare la produsele importate din țări terțe, conform cărora dispozițiile speciale în vigoare în anumite țări terțe pot justifica derogări de la standardele de comercializare dacă se garantează echivalența lor cu legislația Uniunii. Dispozițiile privind vinul trebuie aplicate în lumina acordurilor încheiate în temeiul articolului 218 din TFUE.
- (17) Este necesar să se prevadă norme de clasificare a soiurilor de struguri de vinificație, conform cărora statele membre care produc peste 50 000 de hectolitri pe an să fie în continuare responsabile cu clasificarea soiurilor de struguri de vinificație din care se

poate produce vin pe teritoriul lor. Anumite soiuri de struguri de vinificație trebuie excluse.

- (18) În ceea ce privește materiile grase tartinabile, este oportun ca statele membre să aibă posibilitatea de a menține sau de a adopta anumite norme naționale privind nivelurile de calitate.
- (19) În sectorul vitivinicol, statele membre trebuie autorizate să limiteze sau să excludă utilizarea anumitor practici oenologice și să poată impune restricții mai stricte pentru vinurile produse pe teritoriile lor, precum și să permită utilizarea experimentală a unor practici oenologice neautorizate în condiții care urmează să fie stabilite.
- (20) Prin urmare, Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 trebuie modificat în consecință,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 se modifică după cum urmează:

- (1)* Se inserează un nou articol 4a:

„Articolul 4a

[Adoptarea de acte delegate și de punere în aplicare]

Atunci când îi sunt conferite competențe, Comisia acționează în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 196a în cazul actelor delegate și în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 196b în cazul actelor de punere în aplicare, cu excepția cazului în care prezentul regulament conține dispoziții contrare explicite.”

- (2) În partea II titlul II capitolul I secțiunea I, înaintea articolului 113 se inserează următoarele noi articole:

„Articolul 112a

Domeniu de aplicare

Fără a aduce atingere altor dispoziții aplicabile produselor enumerate în anexa I și alcoolului etilic de origine agricolă menționat în partea I a anexei II, nici dispozițiilor adoptate în sectoarele alimentară și veterinară pentru a garanta că produsele respectă standardele de igienă și de sănătate și pentru a proteja sănătatea oamenilor și a animalelor, prezenta secțiune prevede norme cu privire la standardul general de comercializare și la standardele de comercializare pe sectoare și/sau pe produse pentru produsele enumerate în anexa I și pentru alcoolul etilic de origine agricolă menționat în partea I a anexei II.”

Articolul 112b

Conformitatea cu standardul general de comercializare

1. În sensul prezentului Regulament, un produs respectă „standardul general de comercializare” atunci când este de o calitate bună, corectă și vandabilă.
2. În cazul în care nu au fost stabilite standarde de comercializare în conformitate cu articolele 112e, 112f și 112h, precum și cu Directivele 2000/36/CE*, 2001/112/CE**, 2001/113/CE***, 2001/114/CE****, 2001/110/CE*****, 2001/111/CE***** ale Consiliului, produsele enumerate în anexa I la prezentul regulament, pregătite pentru vânzarea cu amănuntul ca alimente destinate consumului uman, în conformitate cu articolul 3 punctul 7 din Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și a Consiliului***** pot fi comercializate numai dacă respectă standardul general de comercializare.
3. Se consideră că un produs respectă standardul general de comercializare dacă produsul care urmează să fie comercializat este în conformitate cu un standard aplicabil, după caz, adoptat de oricare dintre organizațiile internaționale enumerate în anexa XIIb.

Articolul 112c

Competențe delegate privind standardul general de comercializare

Pentru a aborda schimbările care afectează situația pieței, ținând seama de particularitățile fiecărui sector, Comisia poate, prin intermediul unor acte delegate, să adopte, să modifice și să acorde derogări de la cerințele legate de standardul general de comercializare menționat la articolul 112b alineatul (1) și de la normele privind conformitatea menționate la alineatul (3) din articolul respectiv.

Articolul 112d

Standarde de comercializare pe sectoare sau pe produse

Produsele pentru care au fost prevăzute standarde de comercializare pe sectoare sau pe produse pot fi comercializate în Uniune numai în conformitate cu standardele respective.

Articolul 112e

Stabilirea și conținutul standardelor de comercializare pe sectoare sau pe produse

1. Pentru țină seama de așteptările consumatorilor și pentru a contribui la îmbunătățirea condițiilor economice de producție și comercializare a produselor agricole, precum la creșterea calității acestora, Comisia poate să adopte, prin intermediul unor acte delegate, standardele de comercializare pe sectoare sau pe produse menționate la articolul 112a în toate etapele

comercializării, precum și derogări și scutiri de la aplicarea standardelor respective pentru a le adapta la condițiile mereu în schimbare ale pieței și la evoluția cererii consumatorilor, precum și pentru a ține seama de evoluția standardelor internaționale relevante și pentru a evita crearea de obstacole în calea inovării în materie de produse.

2. Standardele de comercializare menționate la alineatul (1) pot fi asociate, dacă este necesar, cerințelor privind:
  - (a) definițiile, denumirile și/sau denumirile comerciale, altele decât cele prevăzute de prezentul regulament și de listele de carcase și părți ale acestora care fac obiectul anexei XIIIa;
  - (b) criteriile de clasificare, precum clasificarea în categorii, greutatea, dimensiunile, vârsta și categoria;
  - (c) soiul de plante sau rasa de animale sau tipul comercial;
  - (d) prezentarea, denumirile comerciale, etichetarea legată de standardele de comercializare obligatorii, ambalarea, normele care urmează a fi aplicate în privința centrelor de ambalare, marcarea, împachetarea, anul recoltării și utilizarea unor termeni specifici;
  - (e) criteriile precum aspectul, consistența, conformația, caracteristicile produsului;
  - (f) substanțe specifice utilizate în procesul de producție sau componente sau constituenți, inclusiv conținutul cantitativ, puritatea și identitatea acestora;
  - (g) tipul de activitate agricolă și metoda de producție, inclusiv practicile oenologice și normele administrative conexe, precum și ciclul de producție;
  - (h) cupajul mustului și al vinului, inclusiv definițiile lor, amestecul și restricțiile corespunzătoare;
  - (i) metoda de conservare și temperatura;
  - (j) locul de proveniență agricolă și/sau de origine;
  - (k) frecvența colectării, livrării, conservării și tratării;
  - (l) identificarea sau înregistrarea producătorului și/sau a instalațiilor industriale în care a fost pregătit sau prelucrat produsul;
  - (m) ponderea conținutului de apă;
  - (n) restricțiile cu privire la utilizarea anumitor substanțe și/sau practici;
  - (o) utilizarea specifică;

- (p) documentele comerciale, documentele însoțitoare și registrele care trebuie păstrate;
  - (q) depozitarea, transportul;
  - (r) procedura de certificare;
  - (s) condițiile care guvernează eliminarea, deținerea, circulația și utilizarea produselor care nu respectă standardele de comercializare pe sectoare sau pe produse menționate la alineatul (1) și/sau definițiile, denumirile și denumirile comerciale menționate la articolul 112f, precum și eliminarea produselor secundare;
  - (t) termenele limită;
  - (u) notificările trimise de statele membre, notificările trimise de diferite instituții autorităților competente din statele membre și normele privind obținerea informațiilor statistice cu privire la piețele diferitelor produse.
3. Standardele de comercializare pe sectoare sau pe produse menționate la alineatul (1) se stabilesc fără a aduce atingere dispozițiilor privind mențiunile opționale privind calitatea din Regulamentul ***** al Parlamentului European și al Consiliului [Regulament privind sistemele de calitate a produselor agricole] și luând în considerare:
- (a) particularitățile produselor în cauză;
  - (b) necesitatea de a asigura condiții care să faciliteze introducerea acestor produse pe piață;
  - (c) interesul consumatorilor de a obține informații adecvate și transparente referitoare la produse, inclusiv la locul de proveniență agricolă, care trebuie determinat de la caz la caz, în funcție de nivelul geografic corespunzător;
  - (d) dacă este necesar, metodele utilizate pentru determinarea caracteristicilor fizice, chimice și organoleptice ale produselor;
  - (e) recomandările standard adoptate organismele internaționale.

Articolul 112f

Definiții, denumiri și denumiri comerciale pentru anumite sectoare și/sau produse

1. Definițiile, denumirile și/sau denumirile comerciale prevăzute în anexa XIIa se aplică următoarelor sectoare sau produse:
- (a) ulei de măsline și măsline de masă;
  - (b) vin;
  - (c) carne de vită și mânzat;

- (d) lapte și produse lactate destinate consumului uman;
  - (e) carne de pasăre;
  - (f) materii grase tartinabile destinate consumului uman.
2. O definiție, o denumire sau o denumire comercială prevăzută în anexa XIIa poate fi utilizată în Uniune numai pentru comercializarea unui produs care respectă cerințele corespunzătoare prevăzute în anexa XIIa.
  3. În vederea adaptării la evoluția cerințelor consumatorilor și pentru a ține seama de progresele tehnice și a evita crearea unor obstacole în calea inovării produselor, Comisia poate să adopte, prin intermediul unor acte delegate, orice modificări, derogări sau scutiri necesare în ceea ce privește definițiile și denumirile comerciale prevăzute în anexa XIIa.

Articolul 112g

Toleranță

Pentru a lua în considerare specificitatea fiecărui sector, Comisia poate, prin intermediul unor acte delegate, să adopte pentru fiecare standard un nivel de toleranță dincolo de care întregul lot de produse va fi considerat ca nerespectând standardul.

Articolul 112h

Practici oenologice

1. În cazul în care Organizația Internațională a Viei și Vinului (OIV) a recomandat și a publicat metode de analiză pentru determinarea compoziției produselor și norme prin care se poate stabili dacă produsele au fost supuse unor procese contrare practicilor oenologice autorizate, trebuie aplicate metodele și normele respective.

În absența unor metode și norme recomandate și publicate de către OIV, Comisia adoptă metodele și normele corespunzătoare în temeiul articolului 112e alineatul (2) litera (g).

Până la adoptarea normelor respective, metodele și normele aplicabile sunt cele autorizate de statele membre în cauză.

2. Numai practicile oenologice autorizate în conformitate cu anexa XIIc și prevăzute la articolul 112e alineatul (2) litera (g) și la articolul 112k alineatele (2) și (3) sunt utilizate pentru producerea și conservarea în Uniune a produselor din sectorul vitivinicol.

Primul paragraf nu se aplică:

- (a) sucului de struguri și sucului de struguri concentrat;

- (b) mustului de struguri și mustului de struguri concentrat destinat producerii sucului de struguri.

Practicile oenologice autorizate se utilizează numai în scopul asigurării unei bune vinificări, a unei bune conservări sau a unei valorificări superioare a produsului.

Produsele din sectorul vitivinicol trebuie produse în Uniune în conformitate cu restricțiile relevante prevăzute în anexa XIIc.

Produsele din sectorul vitivinicol enumerate în anexa XIIa partea II care au făcut obiectul unor practici oenologice neautorizate la nivelul Uniunii sau, dacă este cazul, la nivel național sau care contravin restricțiilor stabilite în anexa XIIc nu pot fi comercializate în Uniune.

3. Atunci când autorizează practicile oenologice menționate la articolul 112e alineatul (2) litera (g), Comisia:
  - (a) se bazează pe practicile oenologice și pe metodele de analiză recomandate și publicate de OIV, precum și pe rezultatele utilizării experimentale a unor practici oenologice încă neautorizate;
  - (b) ia în calcul protejarea sănătății umane;
  - (c) ia în calcul riscul potențial pentru consumatori de a fi induși în eroare din cauza așteptărilor și a percepțiilor lor deja stabilite, având în vedere disponibilitatea și viabilitatea mijloacelor de informare care permit excluderea unor astfel de riscuri;
  - (d) face posibilă conservarea caracteristicilor naturale și esențiale ale vinului și nu aduce modificări substanțiale în ceea ce privește compoziția produsului în cauză;
  - (e) asigură un nivel minim acceptabil de protecție a mediului;
  - (f) respectă normele generale în materie de practici oenologice și de restricții prevăzute în anexa XIIc.

Articolul 112i

Soiuri de struguri de vinificație

1. Produsele enumerate în anexa XIIa partea II și produse în Uniune trebuie obținute din soiuri de struguri de vinificație clasificabile în conformitate cu alineatul (2) din prezentul articol.
2. Sub rezerva alineatului (3), statele membre clasifică soiurile de struguri de vinificație care pot fi plantate, replantate sau altoite pe teritoriile lor în scopul producerii vinului.

Statele membre pot clasifica numai soiurile de struguri de vinificație care îndeplinesc următoarele condiții:

- (a) soiurile respective aparțin speciei *Vitis vinifera* sau provin dintr-o încrucișare între speciile *Vitis vinifera* și alte specii din genul *Vitis*;
- (b) soiul nu este unul dintre următoarele: Noah, Othello, Isabelle, Jacquez, Clinton și Herbemont.

În cazul în care un soi de struguri de vinificație este eliminat din clasificarea menționată la primul paragraf, defrișarea acestui soi se efectuează în termen de 15 ani de la eliminarea sa.

3. Statele membre ale căror producții vitivinicole nu depășesc 50 000 de hectolitri de vin pe an vinicol, calculate pe baza producției medii din cursul ultimilor cinci ani vinicoli, sunt scutite de obligația de clasificare prevăzută la alineatul (2) primul paragraf.

Cu toate acestea, și în statele membre menționate la primul paragraf, numai soiurile de struguri de vinificație care respectă condițiile prevăzute la alineatul (2) al doilea paragraf pot fi plantate, replantate sau altoite în scopul producerii vinului.

4. Prin derogare de la alineatul (2) primul și al doilea paragraf și de la alineatul (3) al doilea paragraf, statele membre autorizează plantarea, replantarea sau altoirea, în scopul cercetării științifice și în scop experimental, a următoarelor soiuri de struguri de vinificație:
  - (a) soiuri de struguri de vinificație care nu sunt clasificate de statele membre menționate la alineatul (3);
  - (b) soiuri de struguri de vinificație care nu respectă condițiile alineatului (2) al doilea paragraf literele (a) și (b) în ceea ce privește statele membre menționate la alineatul (3).

5. Suprafețele plantate cu soiuri de struguri de vinificație în scopul producerii de vin, plantate cu nerespectarea alineatelor (2), (3) și (4), se defrișează.

Cu toate acestea, nu există nicio obligație de defrișare a suprafețelor respective dacă producția în cauză este destinată exclusiv consumului în gospodăriile viticultorilor.

6. Statele membre iau măsurile necesare pentru a verifica respectarea de către producători a dispozițiilor alineatelor (2)-(5).

Articolul 112j

Utilizări specifice ale vinului

Cu excepția vinurilor îmbuteliate pentru care există dovada că îmbutelierea a fost făcută înainte de 1 septembrie 1971, vinul produs dintr-unul din soiurile de struguri

de vinificație enumerate în clasificările întocmite în conformitate cu articolul 112i alineatul (2) primul paragraf, dar care nu corespunde niciuneia dintre categoriile prevăzute în anexa XIIa partea II, nu poate fi utilizat decât pentru consumul individual în gospodăriile viticultorilor, pentru producerea oțetului sau pentru distilare.

Articolul 112k

Norme naționale pentru anumite produse și/sau sectoare

1. Fără a aduce atingere articolului 112e alineatul (1), statele membre pot adopta sau menține norme naționale de stabilire a diferitelor niveluri de calitate a materiilor grase tartinabile. Aceste dispoziții trebuie să permită evaluarea nivelurilor respective de calitate pe baza unor criterii care se referă în special la materia primă utilizată, la caracteristicile organoleptice ale produselor și la stabilitatea lor fizică și microbiologică.

Statele membre care folosesc această posibilitate prevăzută la primul paragraf se asigură că produsele altor state membre, care respectă criteriile stabilite prin respectivele norme naționale, pot utiliza în condiții nediscriminatorii termeni care, în temeiul acestor norme, stabilesc că aceste criterii sunt respectate.

2. Statele membre pot limita sau exclude utilizarea anumitor practici oenologice și pot impune restricții mai stricte pentru vinurile autorizate conform legislației Uniunii și produse pe teritoriile lor, în scopul consolidării menținerii caracteristicilor esențiale ale vinurilor cu denumire de origine protejată sau cu indicație de origine protejată, ale vinurilor spumante și ale vinurilor licoroase.

Statele membre comunică respectivele limitări, excluderi și restricții Comisiei, care le aduce la cunoștința celorlalte state membre.

3. Statele membre pot autoriza utilizarea experimentală a unor practici oenologice neautorizate în condiții care urmează să fie stabilite de către Comisie prin intermediul unor acte delegate adoptate în temeiul alineatului (4).
4. Pentru a asigura aplicarea transparentă și corectă, Comisia poate să specifice, prin intermediul unor acte delegate, condițiile de aplicare a alineatelor (1), (2) și (3), precum și condițiile de deținere, circulație și utilizare a produselor obținute prin practicile experimentale menționate la alineatul (3).

Articolul 112l

Standarde de comercializare referitoare la import și export

Pentru a ține seama de particularitățile schimburilor comerciale dintre Uniune și anumite țări terțe, precum și de caracterul special al anumitor produse agricole, Comisia poate, prin intermediul unor acte delegate, să stabilească condițiile în care se consideră că produsele importate oferă un nivel echivalent de conformitate cu cerințele Uniunii privind standardele de comercializare și în care este posibilă adoptarea de măsuri de derogare de la articolul 112d, precum și să stabilească

normele referitoare la aplicarea standardelor de comercializare produselor exportate din Uniune.

Articolul 112m

Dispoziții speciale pentru importul de vin

1. Cu excepția cazului în care acordurile încheiate în temeiul articolului 218 din TFUE conțin dispoziții contrare, dispozițiile privind denumirile de origine, indicațiile geografice și etichetarea vinului prevăzute în secțiunea la subsecțiunea I a prezentului capitol și în definițiile și denumirile comerciale menționate la articolul 112f din prezentul regulament se aplică produselor clasificate la codurile NC 2009 61, 2009 69 și 2204 care sunt importate în Uniune.
2. Cu excepția cazului în care acordurile încheiate în temeiul articolului 218 din TFUE conțin dispoziții contrare, produsele menționate la alineatul (1) din prezentul articol se obțin în conformitate cu practicile oenologice recomandate și publicate de OIV sau autorizate de Uniune în temeiul prezentului regulament și cu măsurile adoptate în temeiul acestuia.
3. Importul produselor menționate la alineatul (1) este condiționat de prezentarea:
  - (a) unui certificat care să ateste conformitatea cu dispozițiile menționate la alineatele (1) și (2), întocmit de un organism competent, inclus pe o listă care urmează să fie dată publicității de către Comisie, în țara de origine a produsului;
  - (b) unui raport de analiză întocmit de un organism sau de o direcție desemnată de țara de origine a produsului, în măsura în care produsul este destinat consumului uman direct.

Articolul 112n

Controale naționale

Statele membre efectuează controale bazate pe o analiză a riscurilor pentru a verifica dacă produsele respectă normele prevăzute în prezenta secțiune și aplică sancțiuni administrative, după caz.

Articolul 112o

Competențe de executare

Comisia poate, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, să adopte toate măsurile care se impun referitor la prezenta secțiune și în special:

- (a) să prevadă norme de punere în aplicare a standardului general de comercializare;

- (b) să prevadă norme de punere în aplicare a definițiilor și a denumirilor comerciale prevăzute în anexa XIIa;
- (c) să întocmească lista produselor menționate în anexa XIIa partea III punctul 5 al doilea paragraf și partea VI al șaselea paragraf litera (a) pe baza listelor indicative de produse pe care statele membre le consideră a fi corespunzătoare, pe teritoriile lor, produselor menționate în anexa XIIa partea III punctul 5 al doilea paragraf și partea VI al șaselea paragraf litera (a) și pe care statele membre trebuie să le trimită Comisiei;
- (d) să prevadă norme de punere în aplicare a standardelor de comercializare pe sectoare sau pe produse, inclusiv norme detaliate privind eșantionarea și metodele de analiză pentru determinarea compoziției produselor;
- (e) să prevadă norme conform cărora se poate stabili dacă produsele au fost supuse unor procese ce contravin practicilor oenologice autorizate;
- (f) să prevadă norme privind efectuarea controalelor de conformitate cu standardele de comercializare pe sectoare sau pe produse;
- (g) să prevadă norme privind fixarea nivelului de toleranță;
- (h) să adopte dispoziții cu privire la autoritățile responsabile cu efectuarea controalelor de conformitate, la conținutul și la frecvența acestor controale, precum și la etapa de comercializare care urmează să facă obiectul controalelor respective;
- (i) să adopte măsurile necesare pentru punerea în aplicare a derogării prevăzute la articolul 112l.

* JO L 197, 3.8.2000, p. 19.

** JO L 10, 12.1.2002, p. 58.

*** JO L 10, 12.1.2002, p. 67.

**** JO L 15, 17.1.2002, p. 19.

***** JO L 10, 12.1.2002, p. 47.

***** JO L 10, 12.1.2002, p. 53.

***** JO L 31, 1.2.2002, p. 1.

*****”

- (3) Articolul 113 se elimină.
- (4) Articolul 113a se modifică după cum urmează:
- (a) Alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:
- „2. Standardele de comercializare menționate la alineatul (1) și toate standardele de comercializare aplicabile sectorului fructelor și al legumelor și sectorului fructelor și al legumelor prelucrate se aplică tuturor etapelor de comercializare, inclusiv importului și exportului, exceptând cazurile în care Comisia dispune altfel.”
- (b) La alineatul (4), prima teză se înlocuiește cu următorul text:
- „Fără a aduce atingere niciunei dispoziții specifice care poate fi adoptată de Comisie în conformitate cu articolul 194, în special în ceea ce privește aplicarea coerentă în statele membre a controalelor de conformitate, statele membre verifică, în sectorul fructelor și al legumelor și în sectorul fructelor și al legumelor prelucrate, în mod selectiv, pe baza unei analize a riscului, dacă produsele în cauză se conformează standardelor de comercializare respective. Aceste controale se concentrează pe etapa anterioară expedierii de la locul de producție, când produsele sunt ambalate sau încărcate. Pentru produsele din țările terțe, controalele se efectuează înainte de punerea în circulație.”
- (5) Articolele 113d, 118, 120, 120a-120g, articolul 121 primul paragraf literele (a), (b), (c), (d), (e), (f), (g), (h), (i), (j) și al doilea, al treilea și al patrulea paragraf, precum și articolul 158a se elimină.
- (6) În partea VII, la capitolul I, se adaugă următoarele articole 196a și 196b:

„Articolul 196a

Acte delegate

1. Competențele de a adopta actele delegate menționate în prezentul regulament sunt conferite Comisiei pentru o perioadă de timp nedeterminată. Imediat după ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.
2. Delegarea de competențe menționată la alineatul (1) poate fi revocată în orice moment de Parlamentul European sau de Consiliu.

Instituția care a inițiat o procedură internă pentru a decide dacă să revoce delegarea de competențe informează cealaltă instituție și Comisia în timp util înainte de luarea deciziei finale, indicând competențele delegate care ar putea face obiectul revocării, precum și posibilele motive ale acesteia.

Prin decizia de revocare ia sfârșit delegarea competențelor specificate în decizia respectivă. Decizia intră în vigoare imediat sau la o dată ulterioară

specificată în cuprinsul acesteia. Decizia nu afectează valabilitatea actelor delegate deja în vigoare. Decizia se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

3. Parlamentul European și Consiliul pot formula obiecții la actul delegat în termen de două luni de la data notificării. La inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului, acest termen se prelungește cu o lună.

În cazul în care, la expirarea acestui termen, nici Parlamentul European, nici Consiliul nu au formulat obiecțiuni la actul delegat, acesta se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* și intră în vigoare la data prevăzută în cuprinsul său.

Actul delegat se poate publica în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* și intră în vigoare înainte de expirarea perioadei respective dacă atât Parlamentul European, cât și Consiliul au informat Comisia cu privire la intenția lor de a nu prezenta obiecțiuni. În cazul în care Parlamentul European sau Consiliul formulează obiecțiuni cu privire la un act delegat, acesta nu intră în vigoare. Instituția care formulează obiecțiuni expune motivele care au stat la baza acestora.

Articolul 196b

Acte de punere în aplicare - Comitet

[Atunci când se adoptă acte de punere în aplicare în temeiul prezentului regulament, Comisia este asistată de comitetul menționat la articolul 195 din prezentul regulament și se aplică procedura prevăzută la articolul [5] din Regulamentul (UE) nr. [xxxx/yyyy] (*a se completa după adoptarea regulamentului privind mecanismele de control, în conformitate cu articolul 291 alineatul (2) din TFUE, discutat în prezent în cadrul Parlamentului European și în cadrul Consiliului*).]”

- (7) Anexele XIa, XIb, XII, XIII, XIV, XV, XVa, XVb, XVI se elimină, sub rezerva dispozițiilor articolului 2 alineatul (1) din prezentul regulament.
- (8) Se inserează noile anexe XIIa XIIb și XIIc, al căror text este prevăzut în anexa I la prezentul regulament.

Articolul 2

1. Articolele 113a, 113b, 114, 115, 116 și articolul 117 alineatele (1)-(4) din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007, precum și anexa XIa punctul II al doilea paragraf și punctele IV-IX; anexa XII punctul IV alineatul (2), anexa XIII punctul VI al doilea paragraf, anexa XIV partea A și partea B punctul I alineatele (2) și (3) și punctul III, precum și partea C, anexa XV punctele II, III, IV și V la regulamentul respectiv destinate aplicării articolelor menționate continuă să se aplice până la data care urmează să fie stabilită în temeiul alineatului (2).

2. Pentru a asigura securitatea juridică în ceea ce privește aplicarea normelor de comercializare, Comisia stabilește, prin intermediul unor acte delegate, data la care dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 1234/2007 menționate la alineatul (1) din prezentul articol sau părți din acestea vor înceta să se mai aplice în sectorul în cauză. Data respectivă va fi data aplicării normelor de comercializare corespunzătoare care urmează să fie stabilite în temeiul actelor delegate prevăzute în modificările introduse prin articolul 1 alineatul (2) din prezentul regulament.

Articolul 3

Prezentul regulament intră în vigoare în a șaptea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Cu toate acestea, articolul 112b din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007, astfel cum a fost inserat prin articolul 1 alineatul (2) din prezentul regulament, se aplică de la [.../la un an după intrarea în vigoare].

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles,

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu
Președintele

ANEXA I

„Anexa XIIa

Definițiile, denumirile și denumirile comerciale ale produselor menționate la articolul 112f

În scopul aplicării prezentei anexe, denumirea comercială reprezintă denumirea sub care este vândut un produs alimentar, în sensul articolului 5 alineatul (1) din Directiva 2000/13/CE a Parlamentului European și a Consiliului *.

PARTEA I. CARNE PROVENIND DE LA BOVINE ÎN VÂRSTĂ DE 12 LUNI SAU MAI TINERE

I. Definiție

În sensul prezentei părți din anexă, „carne” înseamnă întreaga cantitate de carcase, carne cu os sau dezosată și organele, tăiate sau nu, destinate consumului uman, provenind de la bovine în vârstă de 12 luni sau mai tinere, prezentate în stare proaspătă, congelată sau supracongelată, fie că sunt sau nu învelite sau ambalate.

În momentul sacrificării, toate bovinele în vârstă de 12 luni sau mai tinere sunt clasificate de operatori, sub supravegherea autorității competente, într-una din următoarele două categorii:

(A) Categoria V: bovine în vârstă de 8 luni sau mai tinere

Litera de identificare a categoriei: V;

(B) Categoria Z: bovine cu vârsta mai mare de 8 luni, dar mai mică de 12 luni

Litera de identificare a categoriei: Z.

II. Denumiri comerciale

1. Carnea provenind de la bovine în vârstă de 12 luni sau mai tinere se comercializează în statele membre numai sub următoarea denumire sau denumiri comerciale, prevăzute pentru fiecare stat membru:

(A) Pentru carnea provenind de la bovine în vârstă de 8 luni sau mai tinere (litera de identificare a categoriei: V):

Țara de comercializare	Denumirile comerciale care trebuie utilizate
Belgia	veau, viande de veau/kalfsvlees/Kalbfleisch
Bulgaria	месо от малки телета

Republica Cehă	Telecí
Danemarca	Lyst kalvekød
Germania	Kalbfleisch
Estonia	Vasikaliha
Grecia	μοσχάρι γάλακτος
Spania	Ternera blanca, carne de ternera blanca
Franța	veau, viande de veau
Irlanda	Veal
Italia	vitello, carne di vitello
Cipru	μοσχάρι γάλακτος
Letonia	Teļa gaļa
Lituania	Veršiena
Luxemburg	veau, viande de veau/Kalbfleisch
Ungaria	Borjúhús
Malta	Vitella
Țările de jos	Kalbsvlees
Austria	Kalbfleisch
Polonia	Cielęcina
Portugalia	Vitela
România	carne de vițel
Slovenia	Teletina
Slovacia	Teľacie mäso
Finlanda	vaalea vasikanliha/ljust kalvkött
Suedia	ljust kalvkött
Regatul Unit	Veal

(B) Pentru carnea provenind de la bovine cu vârsta mai mare de 8 luni, dar mai mică de 12 luni (litera de identificare a categoriei: Z):

Țara de comercializare	Denumirile comerciale care trebuie utilizate
Belgia	jeune bovin, viande de jeune bovin / jongrundvlees/ Jungrindfleisch
Bulgaria	Телешко месо
Republica Cehă	hovězí maso z mladého skotu
Danemarca	Kalvekød
Germania	Jungrindfleisch
Estonia	noorloomaliha
Grecia	νεαρό μοσχάρι
Spania	Ternera, carne de ternera
Franța	jeune bovin, viande de jeune bovin
Irlanda	rosé veal
Italia	vitellone, carne di vitellone
Cipru	νεαρό μοσχάρι
Letonia	jaunlopa gaļa
Lituania	Jautiena
Luxemburg	jeune bovin, viande de jeune bovin/Jungrindfleisch
Ungaria	Növendék marha húsa
Malta	Vitellun
Țările de Jos	rosé kalfsvlees
Austria	Jungrindfleisch
Polonia	młoda wołowina
Portugalia	Vitelão
România	carne de tineret bovin

Slovenia	meso težjih telet
Slovacia	mäso z mladého dobytkä
Finlanda	vasikanliha/kalvkött
Suedia	Kalvkött
Regatul Unit	Beef

2. Denumirile comerciale menționate la punctul 1 pot fi completate printr-o indicație a numelui sau a denumirii bucăților de carne sau de organe în cauză.
3. Denumirile comerciale enumerate pentru categoria V la subpunctul A din tabelul prevăzut la punctul 1 și orice denumire nouă derivată din aceste denumiri comerciale se utilizează numai atunci când sunt îndeplinite toate cerințele prevăzute în prezenta anexă.

În special, termenii „veau”, „telecí”, „Kalb”, „μσχάρι”, „ternera”, „kalv”, „veal”, „vitello”, „vitella”, „kalf”, „vitela” și „teletina” nu se utilizează într-o denumire comercială și nu sunt indicați pe eticheta cărnii provenind de la bovine cu vârsta mai mare de 12 luni.
4. Condițiile menționate la punctul 1 nu se aplică cărnii de bovine pentru care a fost înregistrată o denumire de origine sau o indicație geografică protejată în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 510/2006 ** înainte de 29 iunie 2007.

PARTEA II. PRODUSE VITICOLE

(1) Vin

Vinul este produsul obținut exclusiv prin fermentarea alcoolică totală sau parțială a strugurilor proaspeți, presați sau nu, sau a mustului de struguri.

Vinul:

- (a) are, după tratamentele eventuale menționate în anexa XIIc partea I secțiunea B, un titru alcoolic existent de cel puțin 8,5% vol., cu condiția ca vinul să provină exclusiv din struguri recoltați în zonele vitivinicole A și B menționate în appendicele la prezenta anexă, și de cel puțin 9 % vol. în alte zone vitivinicole;
- (b) are, prin derogare de la titrul alcoolic existent minim aplicabil în alte cazuri, atunci când are o denumire de origine protejată sau o indicație geografică protejată, după tratamentele eventuale menționate în anexa XIIc partea I secțiunea B, un titru alcoolic existent de cel puțin 4,5 % vol.;
- (c) are un titru alcoolic total de cel mult 15 % vol. Cu toate acestea, prin derogare:
  - limita maximă a titrului alcoolic total poate ajunge până la 20 % vol. în cazul vinurilor care au fost obținute fără nicio îmbogățire, produse pe anumite suprafețe viticole din Uniune, care urmează să fie stabilite de Comisie prin intermediul unor acte delegate în temeiul articolului 112e alineatul (1);
  - limita maximă a titrului alcoolic total poate depăși 15 % vol. în cazul vinurilor cu denumire de origine protejată care au fost obținute fără îmbogățire;
- (d) are, sub rezerva unor derogări care ar putea fi adoptate de Comisie prin intermediul unor acte delegate în temeiul articolului 112e alineatul (1), un conținut total de aciditate, exprimat în acid tartric, de cel puțin 3,5 grame la litru sau 46,6 miliechivalenți la litru.

„Retsina” este vinul produs doar pe teritoriul geografic al Greciei din mustul de struguri tratat cu rășină de pin din Alep. Utilizarea rășinii de pin din Alep nu este permisă decât pentru obținerea vinului „Retsina” în condițiile stabilite prin dispozițiile de drept intern în vigoare în Grecia.

Prin derogare de la dispozițiile literei (b), „Tokaji eszencia” și „Tokajská eszencia” sunt considerate vinuri.

Cu toate acestea, fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 112f alineatul (2), statele membre pot permite utilizarea termenului „vin” în cazul în care:

- este însoțit de denumirea unui fruct sub formă de denumire compusă, pentru a comercializa produsele obținute prin fermentarea altor fructe decât strugurii; sau
- face parte dintr-o denumire compusă.

Trebuie evitată orice confuzie cu produsele care corespund categoriilor de vin din prezenta anexă.

(2) Vin nou aflat încă în fermentație

Vinul nou aflat încă în fermentație este produsul a cărui fermentație alcoolică nu s-a încheiat și care nu este încă separat de drojdie.

(3) Vin licoros

Vinul licoros este un produs:

- (a) care are un titru alcoolic existent de cel puțin 15 % vol. și de cel mult 22 % vol.;
- (b) care are un titru alcoolic total de cel puțin 17,5 % vol., cu excepția anumitor vinuri licoroase cu denumiri de origine sau indicații geografice care figurează pe o listă ce urmează să fie întocmită de Comisie prin intermediul unor acte delegate în temeiul articolului 112e alineatul (1);
- (c) care se obține din:
  - must de struguri parțial fermentat;
  - vin;
  - amestecul produselor menționate anterior;
  - must de struguri sau un amestec al acestuia cu vin, în cazul anumitor vinuri licoroase cu denumire de origine protejată sau indicație geografică protejată care urmează să fie stabilite de Comisie prin intermediul unor acte delegate în temeiul articolului 112e alineatul (1);
- (d) care are un titru alcoolic natural inițial de cel puțin 12 % vol., cu excepția anumitor vinuri licoroase cu denumire de origine protejată sau indicație geografică protejată care figurează pe o listă ce urmează să fie întocmită de Comisie prin intermediul unor acte delegate în temeiul articolului 112e alineatul (1);
- (e) la care s-au adăugat următoarele:
  - (i) individual sau în amestec:
    - alcool neutru de origine viticolă, inclusiv alcoolul obținut prin distilarea strugurilor stafidiți, având un titru alcoolic existent de cel puțin 96 % vol.;
    - distilat de vin sau de struguri stafidiți, având un titru alcoolic existent de cel puțin 52 % vol. și cel mult 86 % vol.;
  - (ii) împreună cu unul sau mai multe dintre produsele următoare, dacă este cazul:

- must de struguri concentrat;
  - un amestec al unuia dintre produsele prevăzute la litera (e) punctul (i) cu un must de struguri prevăzut la litera (c) prima și a patra liniuță;
- (f) la care, prin derogare de la litera (e), s-au adăugat, în cazul anumitor vinuri licoroase cu denumire de origine protejată sau indicație geografică protejată care figurează pe o listă ce urmează să fie întocmită de Comisie prin intermediul unor acte delegate în temeiul articolului 112e alineatul (1):
- (i) oricare dintre produsele enumerate la litera (e) punctul (i), individual sau în amestec; sau
  - (ii) unul sau mai multe dintre produsele următoare:
    - alcool de vin sau de struguri stafidiți, cu un titru alcoolic existent de cel puțin 95 % vol. și de cel mult 96 % vol.;
    - rachiu de vin sau de marc de struguri, cu un titru alcoolic existent de cel puțin 52 % vol. și de cel mult 86 % vol.;
    - rachiu de struguri stafidiți, cu un titru alcoolic existent de cel puțin 52 % vol. și de cel mult 94,5 % vol.; și
  - (iii) unul sau mai multe dintre produsele următoare, dacă este cazul:
    - must de struguri parțial fermentat obținut din struguri stafidiți;
    - must de struguri concentrat obținut prin acțiunea focului direct, care corespunde, cu excepția acestei operațiuni, definiției de must de struguri concentrat;
    - must de struguri concentrat;
    - un amestec al unuia dintre produsele enumerate la litera (f) punctul (ii) cu un must de struguri menționat la litera (c) prima și a patra liniuță.

(4) Vin spumant

Vinul spumant este un produs:

- (a) obținut prin fermentație alcoolică primară sau secundară:
  - din struguri proaspeți;
  - din must de struguri; sau
  - din vin;
- (b) care, la deschiderea recipientului, degajă dioxid de carbon provenit exclusiv din fermentație;

- (c) care, conservat la o temperatură de 20 °C în recipiente închise, prezintă o suprapresiune de minimum 3 bari datorată dioxidului de carbon în soluție; și
- (d) pentru care titrul alcoolic total al producției de vin nu trebuie să fie mai mic de 8,5 % vol.

(5) Vin spumant de calitate

Vinul spumant de calitate este un produs:

- (a) obținut prin fermentație alcoolică primară sau secundară:
  - din struguri proaspeți;
  - din must de struguri; sau
  - din vin;
- (b) care, la deschiderea recipientului, degajă dioxid de carbon provenit exclusiv din fermentație;
- (c) care, conservat la o temperatură de 20 °C în recipiente închise, prezintă o suprapresiune de minimum 3,5 bari, datorită dioxidului de carbon în soluție; și
- (d) pentru care titrul alcoolic total al producției de vin nu trebuie să fie mai mic de 9 % vol.

(6) Vin spumant de calitate de tip aromat

Vinurile spumante de calitate de tip aromat sunt vinurile spumante de calitate:

- (a) care sunt obținute numai prin utilizarea exclusivă, la alcătuirea producției de vin, a mustului de struguri sau a mustului de struguri parțial fermentat, care provin din anumite soiuri de struguri de vinificație incluse pe o listă care urmează să fie întocmită de Comisie prin intermediul unor acte delegate în temeiul articolului 112e alineatul (1).

Vinurile spumante de calitate de tip aromat produse în mod tradițional prin utilizarea vinurilor la alcătuirea producției de vin sunt stabilite de Comisie prin intermediul unor acte delegate în temeiul articolului 112e alineatul (1);

- (b) care, conservate la o temperatură de 20°C în recipiente închise, prezintă o suprapresiune de minimum 3 bari, datorită dioxidului de carbon în soluție;
- (c) al căror titru alcoolic existent nu poate fi mai mic de 6 % vol.; și
- (d) al căror titru alcoolic total nu poate fi mai mic de 10 % vol.

(7) Vin spumos

Vinul spumos este un produs care:

- (a) se obține din vin fără denumire de origine protejată sau indicație geografică protejată;
- (b) degajă, la deschiderea recipientului, dioxid de carbon provenind total sau parțial dintr-un adaos al acestui gaz; și
- (c) prezintă, atunci când este conservat la 20 °C în recipiente închise, o suprapresiune de minimum 3 bari datorată dioxidului de carbon în soluție.

(8) Vin petiant

Vinul petiant este un produs care:

- (a) se obține din vin, cu condiția ca acesta să aibă un titru alcoolic total de cel puțin 9 % vol.;
- (b) are un titru alcoolic existent de cel puțin 7 % vol.;
- (c) prezintă, dacă este conservat la 20 °C în recipiente închise, o suprapresiune datorată dioxidului de carbon endogen în soluție de minimum 1 bar și maximum 2,5 bari; și
- (d) este prezentat în recipiente de 60 litri sau mai mici.

(9) Vin perlant

Vinul perlant este un produs care:

- (a) se obține din vin;
- (b) are un titru alcoolic existent de cel puțin 7 % vol. și un titru alcoolic total de cel puțin 9 % vol.;
- (c) prezintă, dacă este conservat la 20 °C în recipiente închise, o suprapresiune, datorată dioxidului de carbon în soluție total sau parțial adăugat, de minimum 1 bar și maximum 2,5 bari; și
- (d) este prezentat în recipiente de 60 litri sau mai mici.

(10) Must de struguri

Mustul de struguri este produsul lichid obținut în mod natural sau prin procedee fizice din struguri proaspeți. Este permis un titru alcoolic existent al mustului de struguri de cel mult 1 % vol.

(11) Must de struguri parțial fermentat

Mustul de struguri parțial fermentat este produsul obținut din fermentarea unui must de struguri, care are un titru alcoolic existent mai mare de 1 % vol. și mai mic decât trei cincimi din titrul său alcoolic volumic total.

(12) Must de struguri parțial fermentat extras din struguri stafidiți

Mustul de struguri parțial fermentat extras din struguri stafidiți este produsul obținut prin fermentarea parțială a mustului de struguri obținut din struguri stafidiți, al cărui conținut total de zahăr înainte de fermentare este de cel puțin 272 grame la litru și al cărui titru alcoolic existent și natural nu trebuie să fie mai mic de 8 % vol. Cu toate acestea, anumite vinuri care urmează să fie stabilite de Comisie prin intermediul unor acte delegate în temeiul articolului 112e alineatul (1) și care îndeplinesc aceste cerințe nu trebuie considerate drept must de struguri parțial fermentat extras din struguri stafidiți.

(13) Must de struguri concentrat

Mustul de struguri concentrat este must de struguri necaramelizat care se obține prin deshidratarea parțială a mustului de struguri efectuată prin orice altă metodă autorizată în afară de încălzire pe foc direct, astfel încât valoarea indicată la temperatura de 20 °C de refractometrul utilizat conform unei metode ce se va stabili în conformitate cu articolul 112h alineatul (1) al treilea paragraf și cu articolul 112o litera (d) să nu fie mai mică de 50,9 %.

Este permis un titru alcoolic existent al mustului de struguri concentrat de cel mult 1 % vol.

(14) Mustul de struguri concentrat rectificat

Mustul de struguri concentrat rectificat este produsul lichid necaramelizat care:

- (a) se obține prin deshidratarea parțială a mustului de struguri efectuată prin orice altă metodă autorizată în afară de încălzirea pe foc direct, astfel încât valoarea indicată la temperatura de 20 °C de refractometrul utilizat conform unei metode ce se va stabili în conformitate cu articolul 112h alineatul (1) al treilea paragraf și cu articolul 112o litera (d) să nu fie mai mică de 61,7 %;
- (b) a fost supus unor tratamente autorizate de dezacidificare și de eliminare a altor componente în afară de zahăr;
- (c) are următoarele caracteristici:
  - un pH de maximum 5, determinat la 25 Brix;
  - o densitate optică, la 425 nm, de maximum 0,100 la o grosime a stratului de lichid de 1 cm, la 25 Brix;
  - un conținut de zaharoză nedetectabil printr-o metodă de analiză care urmează să fie stabilită;
  - un indice Folin-Ciocalteu de maximum 6,00, determinat la 25 Brix;
  - aciditate de titrare de cel mult 15 miliechivalenți pe kilogram de zaharuri totale;
  - un conținut în dioxid de sulf de maximum 25 mg pe kilogramul de zaharuri totale;

- un conținut total de cationi de cel mult 8 miliechivalenți pe kilogram de zaharuri totale;
- o conductivitate care nu depășește 120 micro-Siemens pe centimetru, la 25 Brix și la 20 °C;
- un conținut de hidroximetilfurfural de maximum 25 mg pe kilogramul de zaharuri totale;
- prezența mezoinozitolului.

Este permis un titru alcoolic existent al mustului de struguri concentrat rectificat de cel mult 1 % vol.

(15) Vin din struguri stafidiți

Vinul din struguri stafidiți este un produs care:

- (a) este obținut fără îmbogățire din strugurii lăsați la soare sau la umbră în vederea unei deshidratări parțiale;
- (b) are un titru alcoolic total de cel puțin 16 % vol. și un titru alcoolic existent de cel puțin 9 % vol.; și
- (c) are un titru alcoolic total de cel puțin 16 % vol. (sau 272 grame zahăr/litru).

(16) Vin din struguri supracopți

Vinul din struguri supracopți este produsul care:

- (a) este obținut fără îmbogățire;
- (b) are un titru alcoolic natural de cel puțin 15 % vol.; și
- (c) are un titru alcoolic total de cel puțin 15 % vol. și un titru alcoolic existent de cel puțin 12 % vol.

Statele membre pot prevedea o perioadă de învechire pentru acest produs.

(17) Oțet de vin

Oțetul de vin este oțetul care:

- (a) se obține exclusiv prin fermentarea acetică a vinului; și
- (b) are o aciditate totală de cel puțin 60 grame la litru, exprimată în acid acetic.

PARTEA III. LAPTE ȘI PRODUSE LACTATE

1. Denumirea de „lapte” este rezervată exclusiv produsului de secreție mamară normală, obținut prin una sau mai multe mulgeri, fără nici un fel de adăugare sau extracție.

Cu toate acestea, denumirea de „lapte” poate fi utilizată:

- (a) pentru laptele tratat fără modificarea compoziției sale sau pentru laptele al cărui conținut de grăsime a fost standardizat, în conformitate cu partea IV din prezenta anexă;
- (b) în asociere cu unul sau mai mulți termeni pentru a desemna tipul, clasa de calitate, originea și/sau utilizarea prevăzută a laptelui, sau pentru a descrie tratarea fizică sau modificările pe care le-a suferit în compoziție, cu condiția ca aceste modificări să fie limitate la adăugarea și/sau la retragerea de constituenți naturali ai laptelui.

2. În sensul prezentei părți, „produse lactate” reprezintă produsele derivate exclusiv din lapte, putând fi adăugate unele substanțe necesare fabricației lor, cu condiția ca aceste substanțe să nu fie utilizate în vederea înlocuirii, totale sau parțiale, a vreunui component al laptelui.

Elementele prezentate în continuare sunt rezervate exclusiv produselor lactate.

(a) următoarele denumiri, utilizate în toate etapele comercializării:

- (i) zer;
- (ii) smântână;
- (iii) unt;
- (iv) lapte acru;
- (v) ulei de unt;
- (vi) cazeine;
- (vii) materie grasă lactată anhidră;
- (viii) brânză;
- (ix) iaurt;
- (x) chefir;
- (xi) kumiss;
- (xii) viili/fil;
- (xiii) smetana;
- (xiv) fil;

(b) denumirile în sensul articolului 5 din Directiva 2000/13/CE utilizate efectiv pentru produse lactate.

3. Denumirea de „lapte” și denumirile utilizate pentru a desemna produsele lactate pot fi de asemenea folosite în asociere cu unul sau mai mulți termeni pentru a desemna produsele compuse în care niciun element nu înlocuiește sau nu este destinat să

înlocuiască vreun altul din lapte și în care laptele sau produsul lactat este o parte esențială, fie prin cantitatea sa, fie prin caracteristicile produsului.

4. Originea laptelui și a produselor lactate care urmează a fi definite de către Comisie trebuie să fie precizată, în cazul în care nu provine de la specii bovine.
5. Denumirile menționate la punctele 1, 2 și 3 din prezenta parte nu pot fi utilizate pentru niciun alt produs decât cele vizate.

Totuși, această prevedere nu se aplică denumirii produselor a căror natură exactă reiese clar din utilizarea lor tradițională și/sau dacă denumirile sunt clar utilizate pentru a descrie o calitate caracteristică a produsului.

6. În privința altor produse decât cele menționate la punctele 1, 2 și 3 din prezenta parte, nu poate fi utilizată nicio etichetă, niciun document comercial, niciun material publicitar, nicio formă de publicitate, astfel cum sunt definite la articolul 2 din Directiva 2006/114/CE*** a Consiliului, și nicio formă de prezentare care indică, implică sau sugerează că produsele în cauză sunt produse lactate.

Cu toate acestea, pentru produsele care conțin lapte sau produse lactate, denumirea de „lapte” sau denumirile menționate la punctul 2 al doilea paragraf din prezenta parte pot fi utilizate doar pentru a descrie materiile prime de bază și pentru a enumera ingredientele în conformitate cu Directiva 2000/13/CE.

PARTEA IV. LAPTELE DESTINAT CONSUMULUI UMAN CLASIFICAT LA CODUL NC 0401

I. Definiții

În sensul prezentei părți:

- (a) „lapte” înseamnă produsul obținut din mulsul uneia sau mai multor vaci;
- (b) „lapte de consum” înseamnă produsele menționate la punctul III destinate a fi livrate consumatorilor în aceeași stare;
- (c) „conținut de grăsime” înseamnă raportul de masă exprimat în părți de grăsime din lapte la o sută de părți de lapte din laptele respectiv;
- (d) „conținut proteic” înseamnă raportul de masă al părților proteice la o sută de părți de lapte din laptele respectiv (obținut prin înmulțirea cu 6,38 a conținutului total de azot din lapte exprimat în procentaj de masă).

II. Livrarea sau vânzarea către consumatorul final

- (1) Numai laptele care îndeplinește condițiile stabilite pentru laptele de consum poate fi furnizat sau vândut fără a fi prelucrat consumatorului final, direct sau prin intermediul restaurantelor, spitalelor, cantinelor sau al altor servicii de acest tip.
- (2) Denumirile comerciale folosite pentru produsele respective sunt cele prezentate la punctul III din prezenta parte. Acestea se folosesc numai pentru produsele

menționate la punctul respectiv, fără a aduce atingere folosirii lor în denumirile compuse.

- (3) Statele membre adoptă măsuri pentru a informa consumatorii despre natura și compoziția produselor respective, în toate situațiile în care omisiunea acestor informații ar putea induce în eroare consumatorul.

III. Lapte de consum

1. Următoarele produse sunt considerate ca fiind lapte de consum:

- (a) lapte crud: lapte care nu a fost tratat termic la peste 40 °C sau supus unui tratament cu un efect echivalent;
- (b) lapte integral: lapte tratat termic care, în privința conținutului de grăsime, îndeplinește una dintre următoarele condiții:
  - (i) lapte integral standardizat: lapte cu un conținut de grăsime de cel puțin 3,50 % (m/m). Totuși, statele membre pot prevedea o categorie suplimentară de lapte integral cu un conținut de grăsime de 4,00 % (m/m) sau mai mult;
  - (ii) lapte integral nestandardizat: lapte cu un conținut de grăsime care nu a fost modificat de la stadiul de mulgere, prin adăugarea sau eliminarea de grăsimi sau prin amestecarea cu lapte al cărui conținut de grăsime naturală a fost modificat. Cu toate acestea, conținutul de grăsime nu poate fi mai mic de 3,50 % (m/m);
- (c) lapte semidegresat: lapte tratat termic al cărui conținut de grăsime a fost redus la cel puțin 1,50 % (m/m) și la cel mult 1,80 % (m/m);
- (d) lapte-degresat: lapte fiert al cărui conținut de grăsime a fost redus la cel mult 0,50 % (m/m).

Laptele tratat termic care nu respectă cerințele privind conținutul de grăsime stabilite la primul paragraf literelor (b), (c) și (d) este considerat lapte de consum cu condiția indicării pe ambalaj a conținutului de grăsime în mod clar, cu o zecimală, sub forma „...% grăsime”. Acest tip de lapte nu este descris ca lapte integral, lapte semidegresat sau lapte degresat.

2. Fără a aduce atingere alineatului (1) litera (b) punctul (ii), sunt permise numai următoarele modificări:

- (a) modificarea conținutului de grăsime naturală prin îndepărtarea sau adăugarea de smântână sau prin adăugarea de lapte integral, semidegresat sau degresat, în scopul de a asigura conținutul de grăsime stabilit pentru laptele de consum;
- (b) îmbogățirea laptelui cu proteine lactate, săruri minerale sau vitamine;
- (c) reducerea conținutului de lactoză prin schimbarea în glucoză și galactoză.

Modificările de compoziție a laptelui menționate la literele (b) și (c) sunt permise numai dacă sunt indicate pe ambalajul produsului, astfel încât acestea să poată fi văzute și citite cu ușurință și fără să poată fi șterse. Cu toate acestea, aceste indicații nu înlocuiesc obligația cu privire la indicarea pe etichetă a valorii nutritive stabilite de Directiva 90/496/CEE a Consiliului ****. Dacă se adăugă proteine, conținutul proteic al laptelui îmbogățit trebuie să fie de 3,8 % (m/m) sau peste această valoare.

Cu toate acestea, statele membre pot limita sau interzice modificările de compoziție ale laptelui prevăzute la literele (b) și (c).

3. Laptele de consum trebuie

- (a) să aibă un punct de îngheț apropiat de punctul mediu de îngheț al laptelui crud înregistrat în zona de origine de unde a fost colectat laptele de consum;
- (b) să aibă o masă mai mare sau egală cu 1028 grame per litru pentru laptele care conține 3,5 % (m/m) grăsime la o temperatură de 20 °C sau o greutate echivalentă per litru pentru laptele având un conținut diferit de grăsime;
- (c) să conțină un minimum de 2,9 % (m/m) materie proteică pentru laptele conținând 3,5 % (m/m) grăsime sau o concentrație echivalentă în cazul laptelui având un conținut diferit de grăsime;

PARTEA V. PRODUSE DIN SECTORUL CĂRNII DE PASĂRE

Această parte a prezentei anexe se aplică în cazul comercializării în cadrul Uniunii, printr-o activitate profesională sau comercială, a anumitor tipuri și prezentări de carne de pasăre, precum și a preparatelor și a produselor pe bază de carne de pasăre sau de organe interne comestibile de pasăre din speciile următoare:

- Gallus domesticus;
- rațe;
- găște;
- curcani;
- bibilici.

Prezentele dispoziții se aplică și cărnii de pasăre în saramură clasificată la codul NC 0210 99 39.

I. Definiții

- (1) „carne de pasăre” înseamnă carne de pasăre adecvată consumului uman, care nu a fost tratată decât la rece;
- (2) „carne proaspătă de pasăre” înseamnă carne de pasăre neîntărită în niciun moment prin procesul de răcire înainte de a fi păstrată la o temperatură de cel

puțin - 2 °C și de cel mult + 4 °C. Cu toate acestea, statele membre pot stabili cerințe ușor diferite de temperatură privind intervalul minim necesar pentru tranșarea și manipularea cărnii proaspete de pasăre în magazinele cu amănuntul sau în incinte adiacente punctelor de vânzare, unde tranșarea și manipularea sunt efectuate exclusiv în vederea vânzării directe, la fața locului, către consumator;

- (3) „carne de pasăre congelată” înseamnă carne de pasăre care trebuie să fie congelată cât mai curând posibil în limitele procedurilor normale de sacrificare și care trebuie păstrată permanent la o temperatură de cel mult – 12 °C;
- (4) „carne de pasăre congelată rapid” înseamnă carne de pasăre care trebuie păstrată permanent la o temperatură de cel mult - 18 °C în limitele toleranțelor prevăzute de Directiva 89/108/CEE a Consiliului *****.
- (5) „preparate din carne de pasăre” înseamnă carne de pasăre, inclusiv carne de pasăre care a fost secționată în fragmente, căreia i s-au adăugat produse alimentare, condimente sau aditivi sau care a fost supusă unei prelucrări insuficiente pentru a modifica în esență structura fibroasă a mușchilor;
- (6) „preparat din carne proaspătă de pasăre” înseamnă preparat de carne de pasăre pentru care s-a utilizat carne proaspătă de pasăre.

Cu toate acestea, statele membre pot stabili cerințe ușor diferite de temperatură care trebuie aplicate pentru intervalul minim necesar și numai în măsura în care este necesar pentru facilitarea manipulării și tranșării efectuate în fabrică în timpul producerii preparatelor din carne proaspătă de pasăre;

- (7) „produs din carne de pasăre” înseamnă un produs din carne, astfel cum este definit la punctul 7.1 din anexa I la Regulamentul (CE) nr. 853/2004 *****, pentru care s-a utilizat carne de pasăre.

PARTEA VI. MATERII GRASE TARTINABILE

Produsele prevăzute la articolul 112f nu pot fi livrate sau cedate consumatorului final fără a fi prelucrate, direct sau prin intermediul restaurantelor, spitalelor, cantinelor sau prin intermediul altor instituții similare, decât dacă ele corespund cerințelor menționate în anexă.

Denumirile comerciale ale acestor produse trebuie să fie cele menționate în prezenta parte.

Denumirile comerciale de mai jos trebuie rezervate produselor definite în prezent parte, clasificate la următoarele coduri NC și având un conținut de grăsime de cel puțin 10%, dar mai mic de 90% din greutate:

- (a) grăsimi din lapte clasificate la codurile NC 0405 și ex2106;
- (b) grăsimi clasificate la codul NC ex1517;
- (c) grăsimi compuse din produse vegetale și/sau animale clasificate la codurile NC ex1517 și ex2106.

Conținutul de grăsime cu excluderea sării trebuie să fie cel puțin egal cu două treimi din materia uscată.

Totuși, aceste denumiri comerciale se aplică exclusiv produselor care rămân solide la o temperatură de 20° C și care se utilizează pentru tartinare.

Aceste definiții nu se aplică:

- (a) denumirii produselor a căror natură exactă reiese clar din utilizarea tradițională și/sau dacă denumirile sunt în mod clar utilizate pentru a descrie o caracteristică calitativă a produsului;
- (b) produselor concentrate (unt, margarină, amestecuri) cu un conținut de grăsime mai mare sau egal cu 90 %.

Grupul de grăsimi	Denumirea comercială	Categoriile de produse
Definiții		Descriere suplimentară a categoriei cu o indicare a conținutului de grăsime (%) din greutate
<p>A. Grăsimi din lapte</p> <p>Produsele sub formă de emulsie solidă și maleabilă, în principal de tipul apă-în-ulei, provenind exclusiv din lapte și/sau anumite produse lactate, pentru care grăsimea este elementul principal de valoare. Cu toate acestea, pot fi adăugate și alte substanțe necesare obținerii produselor, dacă aceste substanțe nu sunt utilizate în scopul înlocuirii în întregime sau în parte a oricăruia din constituenții din lapte.</p>	<p>1. Unt</p> <p>2. Unt 3/4 grăsime (*)</p> <p>3. Unt 1/2 grăsime (**)</p> <p>4. Pastă din lapte pentru tartine X %</p>	<p>Produsul cu un conținut de grăsime din lapte cuprins între minimum 80 % și maximum 90 %, cu un conținut maxim de apă de 16 % și un conținut maxim de material lactat uscat fără grăsime de 2 %.</p> <p>Produsul cu un conținut de grăsime din lapte cuprins între minimum 60 % și maximum 62 %.</p> <p>Produsul cu un conținut de grăsime din lapte cuprins între minimum 39 % și maximum 41 %.</p> <p>Produsul cu următoarele conținuturi de grăsime din lapte:</p> <ul style="list-style-type: none"> - mai puțin de 39 %; - între 41 % și 60 %; - între 62 % și 80 %.
<p>B. Grăsimi</p> <p>Produsele sub formă de emulsie solidă și maleabilă, în principal de tipul apă-în-ulei, provenită din grăsimi solide și/sau lichide vegetale sau din grăsimi animale destinate consumului uman, cu un conținut de grăsime din lapte care nu depășește 3 % din conținutul de grăsime.</p>	<p>1. Margarină</p> <p>2. Margarină 3/4 grăsime (***)</p> <p>3. Margarină 1/2 grăsime (****)</p> <p>4. Grăsime tartinabilă X %</p>	<p>Produsul obținut din grăsimi vegetale și/sau animale cu un conținut de grăsimi cuprins între minimum 80 % și maximum 90 %.</p> <p>Produsul obținut din grăsimi vegetale și/sau animale cu un conținut de grăsime cuprins între minimum 60 % și maximum 62 %.</p> <p>Produsul obținut din grăsimi vegetale și/sau animale cu un conținut de grăsime cuprins între minimum 39 % și maximum 41 %.</p> <p>Produsul obținut din grăsimi vegetale și/sau animale cu următoarele conținuturi de grăsime:</p> <ul style="list-style-type: none"> - mai puțin de 39 %; - între 41 % și 60 %; - între 62 % și 80 %.

Grupul de grăsimi	Denumirea comercială	Categoriile de produse
Definiții		Descriere suplimentară a categoriei cu o indicare a conținutului de grăsime (%) din greutate
<p>C. Grăsimi formate din produse vegetale și/sau animale</p> <p>Produsele sub formă de emulsie solidă și maleabilă, în principal de tipul apă-în-ulei, provenite din grăsimi solide și/sau lichide vegetale și/sau din grăsimi animale destinate consumului uman, cu un conținut de grăsime din lapte între 10 % și 80 % din conținutul de grăsime.</p>	<p>1. Amestec</p> <p>2. Amestec 3/4 grăsime (*****)</p> <p>3. Amestec 1/2 grăsime (*****)</p> <p>4. Amestec tartinabil X %</p>	<p>Produsul obținut dintr-un amestec de grăsimi vegetale și/sau animale cu un conținut de grăsime cuprins între minimum 80 % și maximum 90 %.</p> <p>Produsul obținut dintr-un amestec de grăsimi vegetale și/sau animale cu un conținut de grăsime cuprins între minimum 60 % și maximum 62 %.</p> <p>Produsul obținut dintr-un amestec de grăsimi vegetale și/sau animale cu un conținut de grăsime cuprins între minimum 39 % și maximum 41 %.</p> <p>Produsul obținut dintr-un amestec de grăsimi vegetale și/sau animale cu următoarele conținuturi de grăsime:</p> <ul style="list-style-type: none"> - mai puțin de 39 %; - între 41 % și 60 %; - între 62 % și 80 %.

(*) Echivalent pentru „smør 60” în daneză.

(**) Echivalent pentru „smør 40” în daneză.

(***) Echivalent pentru „margarine 40” în daneză.

(****) Echivalent pentru „margarine 40” în daneză.

(*****) Echivalent pentru „blandingsprodukt 60” în daneză.

(*****) Echivalent pentru „blandingsprodukt 40” în daneză.

Notă: Componenta de grăsime din lapte din produsele menționate în prezenta parte poate fi modificată numai prin procedee fizice.

PARTEA VII. DENUMIRILE ȘI DEFINIȚIILE ULEIURILOR DE MĂSLINE ȘI ALE ULEIURILOR DIN TURTE DE MĂSLINE

Utilizarea descrierilor și definițiilor uleiului de măsline și ale uleiului din turte de măsline care figurează în prezenta parte este obligatorie în scopul comercializării produselor în cauză în cadrul Uniunii și, în măsura în care acest lucru este compatibil cu normele internaționale obligatorii, în schimburile cu țări terțe.

Numai uleiurile menționate la punctul 1 literele (a) și (b), la punctul 3 și la punctul 6 din prezenta parte pot face obiectul unei comercializări cu amănuntul.

(1) Uleiuri de măsline virgine

Uleiurile obținute din fructul de măslină doar prin procedee mecanice sau alte procedee fizice, în condiții care nu conduc la alterarea uleiului, fructul nesuferind niciun alt tratament decât spălarea, decantarea, centrifugarea sau filtrarea, cu excepția uleiurilor obținute cu ajutorul unor solvenți sau adjuvanți cu acțiune chimică sau biochimică, sau prin procedee de reesterificare, și a oricărui amestec cu uleiuri de altă natură.

Uleiurile virgine de măsline sunt clasificate și descrise exclusiv după cum urmează:

(a) Uleiul de măsline extra virgin

Ulei virgin de măsline a cărui aciditate liberă, exprimată în conținut de acid oleic, este de 0,8 g la 100 g și ale cărui caracteristici sunt conforme cu cele stabilite pentru această categorie.

(b) Uleiul de măsline virgin

Ulei virgin de măsline a cărui aciditate liberă, exprimată în conținut de acid oleic, este de 2 g la 100 g și ale cărui caracteristici sunt conforme cu cele stabilite pentru această categorie.

(c) Uleiul de măsline lampant

Uleiul de măsline virgin a cărui aciditate liberă, exprimată în acid oleic, est mai mare de 2 g la 100 g și/sau ale cărui caracteristici sunt conforme cu cele stabilite pentru această categorie.

(2) Ulei de măsline rafinat

Uleiul de măsline obținut prin rafinarea uleiului de măsline virgin a cărui aciditate liberă, exprimată în acid oleic, nu poate fi mai mare de 0,3 g pentru 100 g și ale cărui caracteristici sunt conforme cu cele stabilite pentru această categorie.

(3) Ulei de măsline – compus din ulei de măsline rafinat și din ulei de măsline virgin

Uleiul de măsline obținut prin amestecul de ulei de măsline rafinat și uleiul de măsline virgin, altul decât cel lampant, a cărui aciditate liberă, exprimată în acid oleic, nu poate fi mai mare de 1 g pentru 100 g și ale cărui caracteristici sunt conforme cu cele stabilite pentru această categorie.

(4) Ulei brut din turte de măsline

Uleiul obținut din turte de măsline prin tratarea cu solvenți sau prin procedee fizice sau uleiul corespunzător uleiului de măsline lampant, cu excepția unor caracteristici bine determinate, excluzându-se uleiurile obținute prin procedee de reesterificare și prin amestecuri cu uleiuri de altă natură și ale căror caracteristici sunt conforme cu cele stabilite pentru această categorie.

(5) Ulei rafinat din turte de măsline

Uleiul obținut prin rafinarea uleiului brut din turte de măsline, a cărui aciditate liberă, exprimată în acid oleic, nu poate fi mai mare de 0,3 g la 100 g și ale cărei caracteristici sunt conforme cu cele stabilite pentru această categorie.

(6) Ulei din turte de măsline

Uleiul obținut prin amestecul de ulei rafinat de turte de măsline și ulei de măsline virgin, altul decât cel lampant, a cărui aciditate liberă, exprimată în acid oleic, nu poate fi mai mare de 1 g la 100 g și ale cărei caracteristici sunt conforme cu cele stabilite pentru această categorie.

Apendice la partea II din anexa XIIa

Zone vitivinicole

Zonele vitivinicole sunt următoarele:

(1) Zona vitivinicolă A cuprinde:

- (a) în Germania: suprafețele cultivate cu viță-de-vie, altele decât cele cuprinse la punctul (2) litera (a);
- (b) în Luxemburg: regiunea vitivinicolă din Luxemburg;
- (c) în Belgia, Danemarca, Irlanda, Țările de Jos, Polonia, Suedia și Regatul Unit: zonele vitivinicole din aceste țări;
- (d) în Republica Cehă: regiunea vitivinicolă Čechy.

(2) Zona vitivinicolă B cuprinde:

- (a) în Germania, suprafețele cultivate cu viță-de-vie din regiunea determinată Baden;
- (b) în Franța, suprafețele cultivate cu viță-de-vie din departamentele care nu sunt menționate în prezenta anexă, precum și din următoarele departamente:
  - în Alsacia: Bas-Rhin, Haut-Rhin;
  - în Lorena: Meurthe-et-Moselle, Meuse, Moselle, Vosges,
  - în Champagne: Aisne, Aube, Marne, Haute-Marne, Seine-et-Marne,

- în Jura: Ain, Doubs, Jura, Haute-Saône,
  - în Savoie: Savoie, Haute-Savoie, Isère (comuna Chapareillan);
  - în Val de Loire: Cher, Deux-Sèvres, Indre, Indre-et-Loire, Loir-et-Cher, Loire-Atlantique, Loiret, Maine-et-Loire, Sarthe, Vendée, Vienne, precum și suprafețele cultivate cu viță-de-vie din arondismentul Cosne-sur-Loire din departamentul Nièvre;
- (c) în Austria, zona vitivinicolă austriacă;
- (d) în Republica Cehă, regiunea vitivinicolă Morava și suprafețele cultivate cu viță-de-vie care nu sunt menționate la punctul (1) litera (d);
- (e) în Slovacia, suprafețele cultivate cu viță-de-vie din următoarele regiuni: Malokarpatská vinohradnícka oblasť, Južnoslovenská vinohradnícka oblasť, Nitrianska vinohradnícka oblasť, Stredoslovenská vinohradnícka oblasť, Východoslovenská vinohradnícka oblasť și zonele vitivinicole care nu sunt menționate la punctul (3) litera (f);
- (f) în Slovenia, suprafețele cultivate cu viță-de-vie din următoarele regiuni:
- în regiunea Podravje: Štajerska Slovenija, Prekmurje,
  - în regiunea Posavje: – Bizeljsko Sremič, Dolenjska și Bela krajina și suprafețele cultivate cu viță-de-vie din regiunile care nu sunt incluse la punctul (4) litera (d);
- (g) în România, în zona Podișul Transilvaniei.
- (3) Zona vitivinicolă C I cuprinde:
- (a) în Franța, suprafețele cultivate cu viță-de-vie:
- din următoarele departamente: Allier, Alpes-de-Haute-Provence, Hautes-Alpes, Alpes-Maritimes, Ariège, Aveyron, Cantal, Charente, Charente-Maritime, Corrèze, Côte-d'Or, Dordogne, Haute-Garonne, Gers, Gironde, Isère (cu excepția comunei Chapareillan), Landes, Loire, Haute-Loire, Lot, Lot-et-Garonne, Lozère, Nièvre (cu excepția arondismentului Cosne-sur-Loire), Puy-de-Dôme, Pyrénées-Atlantiques, Hautes-Pyrénées, Rhône, Saône-et-Loire, Tarn, Tarn-et-Garonne, Haute-Vienne, Yonne;
  - din arondismentele Valence și Die din departamentul Drôme (cu excepția cantoanelor Dieulefit, Loriol, Marsanne și Montélimar);
  - din arondismentul Tournon, cantoanele Antraigues, Burzet, Coucouron, Montpezat-sous-Bauzon, Privas, Saint-Étienne-de-Lugdarès, Saint-Pierre-Valgorges și Voulte-sur-Rhône din departamentul Ardèche;
- (b) în Italia, suprafețele cultivate cu viță-de-vie din regiunea Valle d'Aosta, precum și din provinciile Sondrio, Bolzano, Trento și Belluno;

- (c) în Spania, suprafețele cultivate cu viță-de-vie din provinciile A Coruña, Asturias, Cantabria, Guipúzcoa și Vizcaya;
  - (d) în Portugalia, suprafețele plantate cu viță-de-vie din acea parte a regiunii Norte care corespunde zonei vitivinicole determinate „Vinho Verde”, precum și din „Concelhos de Bombarral, Lurinhã, Mafra e Torres Vedras” (cu excepția „Freguesis da Carvoeira e Dois Portos”), care fac parte din „Região vitícola de Extremadura”;
  - (e) în Ungaria, toate suprafețele cultivate cu viță-de-vie;
  - (f) în Slovacia, suprafețele cultivate cu viță-de-vie din Tokajská vinohradnícka oblast;
  - (g) în România, suprafețele cultivate cu viță-de-vie care nu sunt incluse la punctul 2 litera (g) sau la punctul 4 litera (f).
- (4) Zona vitivinicolă C II cuprinde:
- (a) în Franța, suprafețele cultivate cu viță-de-vie:
    - din următoarele departamente: Aude, Bouches-du-Rhône, Gard, Hérault, Pyrénées-Orientales (cu excepția cantoanelor Olette și Arles-sur-Tech), Vaucluse;
    - din partea departamentului Var care este delimitată la sud prin limita nordică a comunelor Evenos, Le Beausset, Solliès-Toucas, Cuers, Puget-Ville, Collobrières, la Garde-Freinet, Plan-de-la-Tour și Sainte-Maxime;
    - din arondismentul Nyons și din cantonul Loriol-sur-Drôme din departamentul Drôme;
    - din unitățile administrative din departamentul Ardèche care nu au fost incluse la punctul 3 litera (a);
  - (b) în Italia, suprafețele cultivate cu viță-de-vie din următoarele regiuni: Abruzzo, Campania, Emilia-Romagna, Friuli-Venezia Giulia, Lazio, Liguria, Lombardia (cu excepția provinciei Sondrio), Marche, Molise, Piemonte, Toscana, Umbria, Veneto (cu excepția provinciei Belluno), inclusiv insulele care aparțin acestor regiuni, de exemplu Elba și celelalte insule din arhipelagul toscan, insulele Ponziane, Capri și Ischia;
  - (c) în Spania, suprafețele cultivate cu viță-de-vie din următoarele provincii:
    - Lugo, Orense, Pontevedra,
    - Ávila (cu excepția comunelor care țin de „comarca” vitivinicolă desemnată Cebreros), Burgos, León, Palencia, Salamanca, Segovia, Soria, Valladolid, Zamora;
    - La Rioja,

- Álava,
- Navarra,
- Huesca,
- Barcelona, Girona, Lleida,
- din partea provinciei Zaragoza, situată la nord de râul Ebro;
- din comunele din provincia Tarragona incluse în denumirea de origine Penedés;
- din partea provinciei Tarragona care corespunde cu „comarca” vitivinicolă desemnată Conca de Barberá;

(d) în Slovenia, suprafețele cultivate cu viță-de-vie din următoarele regiuni: Brda sau Goriška Brda, Vipavska dolina sau Vipava, Kras și Slovenska Istra;

(e) în Bulgaria, suprafețele cultivate cu viță-de-vie din următoarele regiuni: Dunavska Ravnina (Дунавска равнина), Chernomorski Raion (Черноморски район), Rozova Dolina (Розова долина);

(f) în România, suprafețele cultivate cu viță-de-vie din următoarele regiuni:

Dealurile Buzăului, Dealu Mare, Severinului și Plaiurile Drâncei, Colinele Dobrogei, Terasale Dunării, regiunea vitivinicolă sudică, inclusiv zonele nisipoase și alte regiuni favorabile.

(5) Zona vitivinicolă C III (a) cuprinde:

(a) în Grecia, suprafețele cultivate cu viță-de-vie din următoarele nomoi: Florina, Imathia, Kilkis, Grevena, Larisa, Ioannina, Levkas, Akhaia, Messinia, Arkadia, Korinthia, Iraklio, Khania, Rethimni, Samos, Lasithi, precum și insula Thira (Santorini);

(b) în Cipru, suprafețele cultivate cu viță-de-vie situate la altitudini de peste 600 metri;

(c) în Bulgaria, suprafețele cultivate cu viță-de-vie care nu sunt incluse la punctul 4 litera (e).

(6) Zona vitivinicolă C III (b) cuprinde:

(a) în Franța, suprafețele cultivate cu viță-de-vie:

– din departamentele din Corsica;

– din acea parte a departamentului Var situată între mare și o linie delimitată prin comunele (de asemenea incluse): Événos, Le Beausset, Solliès-Toucas, Cuers, Puget-Ville, Collobrières, La Garde-Freinet, Plan-de-la-Tour și Sainte-Maxime;

- din cantoanele Olette și Arles-sur-Tech din departamentul Pyrénées-Orientales;
- (b) în Italia, suprafețele cultivate cu viță-de-vie din următoarele regiuni: Calabria, Basilicata, Puglia, Sardinia și Sicilia, inclusiv insulele aparținând acestor regiuni, de exemplu Pantelleria și Eolie, insulele Egadi și Pelagie;
- (c) în Grecia, suprafețele cultivate cu viță-de-vie care nu sunt incluse la punctul 5 litera (a);
- (d) în Spania: suprafețele cultivate cu viță-de-vie care nu sunt incluse la punctul 3 litera (c) sau la punctul 4 litera (c);
- (e) în Portugalia, suprafețele cultivate cu viță-de-vie din regiunile care nu sunt incluse la punctul 3 litera (d);
- (f) în Cipru, suprafețele cultivate cu viță-de-vie situate la altitudini care nu depășesc 600 metri;
- (g) în Malta, suprafețele cultivate cu viță-de-vie.

Delimitarea teritoriilor acoperite de unitățile administrative menționate în prezenta anexă este aceea care rezultă din dispozițiile naționale în vigoare la 15 decembrie 1981, precum și, în cazul Spaniei, din dispozițiile naționale în vigoare la 1 martie 1986, iar în cazul Portugaliei, din dispozițiile naționale în vigoare la 1 martie 1998.”

Anexa XIIb

Organizațiile internaționale menționate la articolul 112b alineatul (3)

- Codex Alimentarius
- Comisia Economică pentru Europa a Organizației Națiunilor Unite

Anexa XIIc

Partea I

ÎMBOGĂȚIREA, ACIDIFIEREA ȘI DEZACIDIFIEREA ÎN ANUMITE ZONE VITIVINICOLE

A. Limite de îmbogățire

1. Dacă este necesar, din cauza condițiilor climatice, în anumite zone vitivinicole din Uniune menționate în apendicele la anexa XIIa partea II, statele membre respective pot autoriza mărirea titrului alcoolic volumic natural al strugurilor proaspeți, al mustului de struguri, al mustului de struguri parțial fermentat, al vinului nou aflat încă în fermentație și al vinului obținut din soiurile de struguri de vinificație care pot fi clasificate conform articolului 112i.
2. Creșterea titrului alcoolic volumic natural se realizează prin practicile oenologice menționate în secțiunea B și nu poate depăși următoarele limite:
  - (a) 3 % vol. în zona vitivinicolă A menționată în apendicele la anexa XIIa partea II;
  - (b) 2 % vol. în zona vitivinicolă B menționată în apendicele la anexa XIIa partea II;
  - (c) 1,5 % vol. în zona vitivinicolă C menționată în apendicele la anexa XIIa partea II.
3. În anii cu condiții climatice deosebit de nefavorabile, statele membre pot solicita creșterea limitei (limitelor) stabilite la punctul 2 cu 0,5 %. Ca răspuns la o astfel de solicitare, Comisia, în temeiul competențelor menționate la articolul 112o litera (d), adoptă în cel mai scurt timp posibil actul de punere în aplicare. Comisia depune toate eforturile necesare pentru a lua o decizie în termen de patru săptămâni de la depunerea cererii.

B. Procedee de îmbogățire

1. Creșterea titrului alcoolic volumic natural menționat în secțiunea A se poate realiza:
  - (a) în cazul strugurilor proaspeți, mustului de struguri parțial fermentat sau vinului nou aflat încă în fermentație, numai prin adaos de zaharoză, de must de struguri concentrat sau de must de struguri concentrat rectificat;
  - (b) în cazul mustului de struguri, numai prin adaos de zaharoză, de must de struguri concentrat sau de must de struguri concentrat rectificat sau prin concentrare parțială, inclusiv prin osmoză inversă;
  - (c) în cazul vinului, numai prin concentrare parțială la rece.
2. Procesele prevăzute la punctul 1 se exclud reciproc în cazurile în care vinul sau mustul de struguri este îmbogățit cu must de struguri concentrat sau must de

struguri concentrat rectificat și se plătește un ajutor în temeiul articolului 103y din prezentul regulament.

3. Adaosul de zaharoză menționat la punctul 1 literele (a) și (b) se poate realiza numai prin îndulcire fără apă și numai în următoarele zone:

(a) zona vitivinicolă A menționată în apendicele la anexa XIIa partea II;

(b) zona vitivinicolă B menționată în apendicele la anexa XIIa partea II;

(c) zona vitivinicolă C menționată în apendicele la anexa XIIa partea II,

cu excepția podgoriilor din Italia, Grecia, Spania, Portugalia și Cipru și a podgoriilor din departamentele franceze care se găsesc sub jurisdicția curților de apel din:

– Aix-en-Provence;

– Nîmes;

– Montpellier;

– Toulouse;

– Agen;

– Pau;

– Bordeaux;

– Bastia.

Cu toate acestea, îmbogățirea prin îndulcire fără apă poate fi autorizată de către autoritățile naționale, ca excepție, în departamentele franceze menționate mai sus. Franța notifică imediat Comisiei și celorlalte state membre orice autorizare de acest fel.

4. Adaosul de must de struguri concentrat sau de must de struguri concentrat rectificat nu poate mări volumul inițial de struguri proaspeți presăți, de must de struguri, de must de struguri parțial fermentat sau de vin nou aflat încă în fermentație cu mai mult de 11 % în zona vitivinicolă A, 8 % în zona vitivinicolă B și 6,5 % în zona vitivinicolă C, care sunt menționate în apendicele la anexa XIIa partea II.

5. Concentrarea mustului de struguri sau a vinului supus procedeelelor menționate la punctul 1:

(a) nu poate avea ca efect reducerea volumului inițial al acestor produse cu mai mult de 20 %;

(b) fără a aduce atingere punctului 2 litera (c) din secțiunea A, nu poate spori titrul alcoolic natural al acestor produse cu mai mult de 2 % vol.

6. Titrul alcoolic total al strugurilor proaspeți, al mustului de struguri, al mustului de struguri parțial fermentat, al vinului nou aflat încă în fermentație sau al vinului nu poate fi mărită prin procedeele menționate la punctele 1 și 5:
  - (a) cu mai mult de 11,5 % vol. în zona vitivinicolă A menționată în apendicele la anexa XIIa partea II;
  - (b) cu mai mult de 12 % vol. în zona vitivinicolă B menționată în apendicele la anexa XIIa partea II;
  - (c) cu mai mult de 12,5 % vol. în zona vitivinicolă C I menționată în apendicele la anexa XIIa partea II;
  - (d) cu mai mult de 13 % vol. în zona vitivinicolă C II menționată în apendicele la anexa XIIa partea II; și
  - (e) cu mai mult de 13,5 % vol. în zona vitivinicolă C III menționată în apendicele la anexa XIIa partea II;
7. Prin derogare de la punctul 6, statele membre pot:
  - (a) să mărească, în cazul vinului roșu, limita superioară a titrului alcoolic total al produselor menționate la punctul 6 până la 12 % vol. în zona vitivinicolă A și până la 12,5 % vol. în zona vitivinicolă B menționate în apendicele la anexa XIIa partea II;
  - (b) să mărească titrul alcoolic volumic total al produselor menționate la punctul 6 pentru producția de vinuri cu denumire de origine până la un nivel care urmează să fie stabilit de statele membre.

C. Acidificare și dezacidificare

1. Strugurii proaspeți, mustul de struguri, mustul de struguri parțial fermentat, vinul nou aflat încă în fermentație și vinul pot face obiectul:
  - (a) unei dezacidificări în zonele vitivinicole A, B și C I menționate în apendicele la anexa XIIa partea II;
  - (b) unei acidificări și unei dezacidificări în zonele vitivinicole C I, C II și C III (a) menționate în apendicele la anexa XIIa partea II, fără a aduce atingere dispozițiilor de la punctul 7 din prezenta secțiune; sau
  - (c) unei acidificări în zona vitivinicolă C III (b) menționată în apendicele la anexa XIIa partea II.
2. Acidificarea produselor, altele decât vinul, menționate la punctul 1, se poate face doar până la limita maximă de 1,50 g/l, exprimată în acid tartric, sau 20 miliechivalenți pe litru.
3. Acidificarea vinurilor se poate face doar până la limita maximă de 2,50 g/l, exprimată în acid tartric, sau 33,3 miliechivalenți pe litru.

4. Dezacidificarea vinurilor se poate face doar până la limita maximă de 1 g/l, exprimată în acid tartric, sau 13,3 miliechivalenți pe litru.
5. Mustul de struguri destinat concentrării poate face obiectul unei dezacidificări parțiale.
6. Fără a aduce atingere dispozițiilor punctului 1, în anii cu condiții climatice excepționale, statele membre pot autoriza acidificarea produselor menționate la punctul 1 din zonele vitivinicole A și B menționate în apendicele la anexa XIIIa partea II în condițiile menționate la punctele 2 și 3 din prezenta secțiune.
7. Acidificarea și îmbogățirea, în afara cazurilor de derogare care urmează să fie adoptate de Comisie prin intermediul unor acte delegate în temeiul articolului 112e alineatul (1), precum și acidificarea și dezacidificarea aceluiași produs se exclud reciproc.

D. Proceduri

1. Niciuna dintre procedurile menționate în secțiunile B și C, cu excepția acidificării și dezacidificării vinurilor, nu este autorizată decât dacă se efectuează în condiții care se stabilesc de către Comisie prin intermediul unor acte delegate în temeiul articolului 112e alineatul (1), în timpul transformării strugurilor proaspeți, a mustului de struguri, a mustului de struguri parțial fermentat sau a vinului nou aflat încă în fermentare în vin sau în orice altă băutură destinată consumului uman direct și menționată la articolul 1 alineatul (1) litera (l), cu excepția vinului spumant sau a vinului spumos din zona vitivinicolă în care au fost recoltați strugurii proaspeți utilizați.
2. Concentrarea vinurilor trebuie să aibă loc în zona vitivinicolă în care au fost recoltați strugurii proaspeți utilizați.
3. Acidificarea și dezacidificarea vinurilor nu pot avea loc decât în întreprinderea de vinificare și în zona vitivinicolă în care au fost recoltați strugurii utilizați pentru fabricarea vinului respectiv.
4. Fiecare procedură menționată la punctele 1, 2 și 3 trebuie declarată autorităților competente. Aceeași dispoziție se aplică pentru cantitățile de must de struguri concentrat, must de struguri concentrat rectificat sau zaharoză deținute, pentru practicarea profesiei, de persoanele fizice sau juridice sau de grupuri de persoane, în special de către producători, îmbuteliatori, prelucrători, precum și de comercianți, care se stabilesc de către Comisie prin intermediul unor acte delegate în temeiul articolului 112e alineatul (1), în același timp și în același loc ca strugurii proaspeți, mustul de struguri, mustul de struguri parțial fermentat sau vinul în vrac. Cu toate acestea, declararea acestor cantități poate fi înlocuită prin înscrierea lor într-un registru de intrări și de utilizare.
5. Fiecare dintre procedurile menționate în secțiunile B și C trebuie înscrisă în documentul însoțitor menționat la articolul 185c, în baza căruia circulă produsele astfel tratate.
6. Aceste proceduri nu pot fi efectuate, sub rezerva derogărilor motivate de condiții climatice excepționale:

- (a) după data de 1 ianuarie în zona vitivinicolă C menționată în apendicele la anexa XIIa partea II;
  - (b) după data de 16 martie în zonele vitivinicole A și B menționate în apendicele la anexa XIIa partea II, și acestea se efectuează numai pentru produsele provenite din recolta de struguri imediat precedentă acestor date.
7. Fără a aduce atingere punctului 6, concentrarea prin răcire, acidificarea și dezacidificarea vinurilor se poate face pe tot parcursul anului.

Partea II

RESTRICȚII

A. Generalități

1. Toate practicile oenologice autorizate exclud adaosul de apă, exceptând cazurile în care acest lucru este cerut de o necesitate tehnică specifică.
2. Toate practicile oenologice autorizate exclud adaosul de alcool, cu excepția practicilor care vizează obținerea mustului din struguri proaspăt oprit din fermentare prin adaos de alcool, a vinului licoros, a vinului spumant, a vinului alcoolizat și a vinului petiant.
3. Vinul alcoolizat nu poate fi utilizat decât pentru distilare.

B. Strugurii proaspeți, mustul de struguri și sucul de struguri

1. Mustul de struguri proaspăt a cărui fermentație a fost oprită prin adaos de alcool poate fi folosit numai în etapa de preparare a produselor care nu intră sub incidența codurilor NC 2204 10, 2204 21 și 2204 29. Această procedură nu aduce atingere niciunei dispoziții mai stricte pe care o pot aplica statele membre în cazul preparării pe teritoriul lor a produselor care nu intră sub incidența codurilor NC 2204 10, 2204 21 și 2204 29.
2. Sucul de struguri și sucul de struguri concentrat nu pot fi folosite în scopul vinificării și nici nu se pot adăuga în vin. Se interzice fermentarea alcoolică a acestor produse pe teritoriul Uniunii.
3. Dispozițiile de la punctele 1 și 2 nu se aplică produselor destinate fabricării în Regatul Unit, Irlanda și Polonia a produselor care intră sub incidența codului NC 2206 00, pentru care utilizarea unei denumiri compuse care include denumirea de vânzare «vin» poate fi admisă de către statele membre.
4. Mustul de struguri parțial fermentat, obținut din struguri stafidiți, nu poate fi pus în circulație decât pentru fabricarea vinurilor licoroase, exclusiv în zonele vitivinicole în care această întrebuințare era tradițională la data de 1 ianuarie 1985, și pentru fabricarea vinurilor obținute din struguri supracopiți.
5. Sub rezerva unei decizii contrare adoptate în conformitate cu articolul 43 alineatul (2) din TFUE în temeiul obligațiilor internaționale ale Uniunii,

strugurii proaspeți, mustul de struguri, mustul de struguri parțial fermentat, mustul de struguri concentrat, mustul de struguri concentrat rectificat, mustul de struguri cu fermentația oprită prin adaosul de alcool, sucul de struguri, sucul de struguri concentrat și vinul sau amestecurile obținute din produsele menționate anterior care provin din țări terțe nu pot fi transformate în produsele menționate în prezenta anexă sau adăugate în astfel de produse pe teritoriul Uniunii.

C. Amestecul de vinuri

Sub rezerva unei decizii contrare adoptate în conformitate cu articolul 43 alineatul (2) din TFUE în temeiul obligațiilor internaționale ale Uniunii, sunt interzise cupajul unui vin originar dintr-o țară terță cu un vin din cadrul Uniunii și cupajarea între vinuri originare din țările terțe pe teritoriul Uniunii.

D. Subproduse vinicole

1. Se interzice suprapresarea strugurilor. În funcție de condițiile locale și tehnice, statele membre stabilesc cantitatea minimă de alcool conținută de marc și drojdie după tescuirea strugurilor.

Cantitatea de alcool conținută de aceste subproduse este stabilită de statele membre la un nivel minim de 5 % în raport cu volumul de alcool conținut în vinul produs.

2. Cu excepția alcoolului, a rachiului și a pichetului, nu se poate fabrica vin sau altă băutură destinată consumului uman direct din drojdie de vin sau din marc de struguri. Turnarea vinului peste drojdie, marc de struguri sau pulpă de struguri aszú presați este permisă în condiții care urmează să fie stabilite de Comisie prin intermediul unor acte delegate în temeiul articolului 112e alineatul (1) atunci când această practică este utilizată în mod tradițional pentru producerea vinurilor «Tokaji fordítás» și «Tokaji máslás» în Ungaria și «Tokajský fordítás» și «Tokajský mášláš» în Slovacia.
3. Sunt interzise tescuirea drojdiei de vin și refermentarea marcului de struguri în alte scopuri decât pentru distilare sau producerea pichetului. Filtrarea și centrifugarea drojdiei de vin nu se consideră tescuire atunci când calitatea produselor obținute este autentică și comercială.
4. În cazul în care fabricarea sa este autorizată de către statul membru respectiv, pichetul nu poate fi utilizat decât pentru distilare sau consum în gospodăriile viticultorilor.
5. Fără a aduce atingere posibilității statelor membre de a solicita eliminarea subproduselor prin distilare, orice persoană fizică sau juridică sau grupuri de persoane care dețin subproduse trebuie să le elimine sub rezerva condițiilor care urmează să fie stabilite de Comisie prin intermediul unor acte delegate în temeiul articolului 112e alineatul (1).

* JO L 109, 06.5.2000, p. 29.

** JO L 93, 31.3.2006, p. 12.

*** JO L 376, 27.12.2006, p. 21.

**** JO L 276, 6.10.1990, p. 40.
***** JO L 40, 11.2.1989, p. 34.
***** JO L 139, 30.4.2004, p. 55.

»